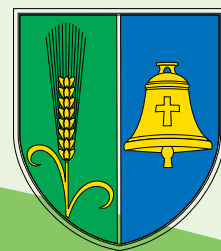

Naš kraj

INFORMATIVNO GLASILO OBČINE DOBREPOLJE

letnik XVII. št. 1

januar 2011

Foto: Tamino Petelinšek

IZŠEL JE ZBORNİK ŽUPNIJE DOBREPOLJE

V SVETIŠČU SPOMINA

ZBORNİK ŽUPNIJE DOBREPOLJE OB 750-LETNICI ŽUPNIJE

1. **Uvodnik:** Franc Škulj in dr. Tone Jamnik.
2. **Predstavitev župnije:** Franc Škulj.
3. **Zgodovina kraja:** Ivan Grandovec.
4. **Duhovniki v župniji:** dr. Zvone Štrubelj, Maks Ipavec, Mihaela Steklasa, Ivan Grandovec, Zlatka Škulj in Angela Juvanc.
5. **Duhovni poklici župnije:** dr. Erika Prijatelj, s. Tatjana Erčulj, p. Tomaž Hočevar, Angela Juvanc in Zlatka Škulj.
6. **Cerkve in kapele:** Dr. Janez Vodičar in Romana Drobnič.
7. **Kapelice in križi:** Polona Rigler Grm in Anka Novak.
8. **Pogledi župljanov:** Anton Jakopič, Igor Ahačevčič, Tina El Shawish, Mihaela Steklasa in Sabina Lenarčič.

Prispevke za naslednjo številko sprejemamo najkasneje do 10. 2. 2011.

JEKLENA EKO STREŠNA KRITINA Z NARAVNIM POSIPOM

EVERTILE

Strešne kritine EVERTILE poleg izredne lahкости, pestre palete barvnih odtenkov, bogate dodatne opreme in vrhunske izdelave, odlikuje skoraj nadnaravna vzdržljivost. Toča, viharni vetrovi, obilne padavine in sneg ostanejo brez moči. Kritina Evertile je trdna, kot vaš občutek, da strehe ne prekrivate zaman, standardna 50 letna garancija pa je porok za trdnost naložbe v miren spanec.

STREŠNA KRITINA ZA PRIHODNJE RODOVE

**Imamo vse.
Skoraj vse.
www.mix.si**

Zastopa in prodaja MIX d.o.o.
Ljubljana, Stegne 15 [01/513 13 40]
Velenje, Kosovelova ul. [03/898 60 56]
Ponikve, Ponikve 96 [01/788 71 90]

Flohajzn, vaservaga, colarca, cegu, plajba, dahpapa, fleksarca ... Augenmas?

Z izjemo augenmasa, ki ga dobite le pri konkurenci, imamo vse, kar potrebujete za gradnjo in obnovo.

Za prave strokovnjake jezik ni ovira.

Razumemo vse. Že celih 20 let.

**Imamo vse.
Skoraj vse.
www.mix.si**

Prodajni centri MIX:
Ljubljana, Stegne 15 [01/513 13 40]
Velenje, Kosovelova ul. [03/898 60 56]
Ponikve, Ponikve 96 [01/788 71 90]

Piše: župan **Janez Pavlin**

Spoštovane občanke, dragi občani

*»Komu narpred veselo
zdravljico, bratje čmo zapet
Bog našo nam deželo,
Bog živi ves slovenski svet,
brate vse,
kar nas je
sinov sloveče matere.«*

Članek pišem zadnjo sekundo pred tiskanjem, po seji občinskega sveta in v poznih nočnih urah, a pred nami je na obzorju slovenski kulturni praznik, zato članek začenjam kar s Prešernovimi verzami.

A vseeno se moram prvo Vam zahvaliti za poslana novoletna voščila, maile in sms-je, spodbudne besede in želje za leto 2011. Bilo jih je ogromno, kar mi vliva moč, upanje in zaupanje, da skupaj zmoremo skoraj vse. Hvala tudi za številna pozitivna mnenja o božično – novoletni okrasitvi na Vidmu, v Strugah, Kompoljah, Cesti, Predstrugah, Ponikvah, ter o predlogih za prihodnje leto, da tudi na ta način obogatimo praznovanje oziramo najbolj čarobni čas v letu; čas, ko si izrečeno največ pozitivnih želja, zaželimo največ notranjega miru, toplino medsebojnih odnosov.

A praznovanje novoletnih praznikov se je že tako oddaljilo, kajti z vsem elanom smo pričeli z delom na komisijah, odborih in občinskemu svetu. Pred nami so zahtevne naloge in izzivi, a ni se treba bati za uspeh, saj je novoizvoljena posadka s pogumom, odgovornostjo in konstruktivnostjo prijela za krmilo in odplula v razburkane vode. Veselim se križarjenja s to posadko, saj je polna pozitivne energije, modrosti in vneme za dobrobit vseh občanov. Opravljeno delo lahko primerjamo s knjigo; ni pomembno, koliko je debela, temveč kako dobro je napisana.

Velika dela so na prvi pogled videti lahkotna, kakor da bi nastala igrivo, brez truda, samoumevno, a vsi veliki umetniki so bili skrbni, pogumni in požrtvovalni ustvarjalci. Tembolj so se trudili, tem bogatejše so plasti, ki se skrivajo pod površino prvega vtisa. Pod navidez preprosto površino se skrivajo kompleksna vprašanja.

Na kratko bom naštel nekaj pomembnih projektov, ki se izvajajo v tem času. Vsekakor je na prvem mestu urejanje projektne dokumentacije za novi vrtec, spremembo kuhinje, kurilnice in pripadajočih objektov, ter zunanje ureditve. Čez 10 dni bo Ministrstvo za šolstvo in šport objavilo javni razpis za sofinanciranje izgradnje šolske infrastrukture. Naša občina se bo zopet prijavila na razpis za sofinanciranje izgradnje vrtca, ker upamo, da bomo uspešni, saj imamo izpeljan arhitekturni natečaj z najboljšo varianto, v pripravi je projektna dokumentacija, kar nam prinaša dodatne točke.

V Ponikvah moramo dobiti od lastnikov zemljišč še 28 služnosti za izgradnjo vakuumske kanalizacije. Problem je tam, kjer je solastništvo, ali pa so lastniki zemljišč v tujini. Pridobitev služnosti pa je pogoj za pridobitev gradbenega dovoljenja. Potrudili se bomo, da čim prej dobimo vse služnosti, če ne, pa bo treba del trase spremeniti. Že v času pridobivanja služnostne pravice gradnje je prišlo do nekaterih sprememb. Upam, da sprememb ne bo več, da bomo lahko z izgradnjo začeli v drugi polovici meseca maja.

V tem mesecu smo pridobili idejni projekt pločnika v vasi Ponikve z vsemi potrebnimi pogoji gradnje, ter idejni projekt obvozne poti v Kompoljah z vsemi ukrepi, ki jih bomo morali upoštevati pri gradnji, kjer je poplavno območje.

Ta teden smo dobili poplavno študijo za območje obrtne cone v Predstrugah, ki je potrebna za projektiranje dovozne ceste in mostu preko suhe struge Rašice. Predvidena dolžina mostu je 14 m. V osmih tednih naj bi bil projekt mostu in dovozne ceste končan. Trudimo se, da bi čim prej pridobili gradbeno dovoljenje za gradnjo infrastrukture.

Tudi za občinski prostorski načrt je potrebno izdelati dodatno poplavno študijo za celotno območje občine. Dodatno je bilo treba naročiti letalski posnetek terena, ki bo v naslednjem tednu zaključen in služi kot osnova k izdelavi modela poplavnega območja. Na podlagi tega bodo definirani pogoji gradnje na določenih območjih, v nekaterih območjih pa gradnja ne bo več možna. Po dokončani

poplavni študiji sledi izdelava okoljskega poročila oziroma dokončanje poročila in oddaja tega na Ministrstvo za okolje in prostor. V tem času smo izvedli predhodna arheološka izkopavanja ter pridobili končno poročilo teh predhodnih arheoloških izkopavanj. Na veliko srečo niso našli ničesar, s tem pa je hitrejša pot do javne razgrnitve prostorskega plana.

Za ureditev centra Strug čakamo na razpis Ministrstva za kmetijstvo za sofinanciranje, kjer lahko pridobimo do 85 % sredstev investicije. Za izgradnjo gasilskega doma v Strugah je pogodba o investiciji podpisana, ter opredeljen način plačevanja potrjenih situacij. Najprej je treba plačati davčni upravi davek za zamenjavo zemljišča. Stvari so se nekoliko ustavile, a bomo pospešili, da v letošnjem letu investicijo pripeljemo do železne točke.

Naj omenim, da je bil na 4. seji Občinskega sveta sprejet osnutek Odloka o proračunu Občine Dobropolje za leto 2011. Proračun je objavljen na spletni strani občine. Poglejte ga in nam posredujte svoje pripombe.

Na koncu članka Vam **iskreno čestitam** za 8. februar – Slovenski kulturni praznik. Ta praznik Slovenci praznujemo že mnogo let, kar smo lahko opravičeno ponosni in srečni. Majhen narod, toda z velikim srcem in modrostjo.

Najbrž ni nikogar, ki ne bi spoštoval uspešnega gospodarstva in ki ne bi želel prispevati, da bi bilo še uspešnejše. Toda narod in država nista gospodarski problem, ampak moralni in kulturni. Danes ni največja gospodarska kriza, še večja je moralna in kulturna, a prav tega se premalo zavedamo. In ko bomo v šolah naše občine imeli varnostnike, bo konec slovenske kulture, Prešeren pa se bo bridko zjokal.

Slovenska država je nastala na podlagi kulture, njene raznolikosti in pestrosti. France Prešeren pa ji je dal svojevrsten pečat, znamenje, ki je razpoznavno v vsej Evropi.

*»Nazadnje še, prijatli,
kozarce zase vzdignimo,
ki smo zato se zbrali,
ker dobro v srcu mislimo,
dokaj dni
naj živi
usak, kar nas dobrih je ljudi!«*

»Če pa bomo kdaj v njegovem imenu izpraznili kakšno kupico, France zanesljivo ne bo imel nič proti.« ♦

3. redna seja OS Občine Dobropolje

Mojca Pugelj

Zadnja seja v letu 2010 je bila sklicana predvsem zaradi enega razloga: zaradi potrebne seznanitve svetnikov o začasnem financiranju občine. Odločitev o začasnem financiranju občine sprejme sicer župan, vendar mora o tem obvestiti občinski svet in nadzorni odbor. Kot je v obrazložitvi povedal župan Janez Pavlin, je bilo planirano, da se bo proračun sprejel že decembra. Ker pa so se odbori in komisije po volitvah sestavili na novo, proračuna še niso obravnavali (po poslovniku morajo namreč proračun pred predložitvijo na sejo obravnavati še vse komi-

sije in odbori). V tem primeru se mora proračun sprejeti do konca obdobja začasnega financiranja (to je v roku 3 mesecev).

Druga točka na dnevnem redu pa je bila vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč. Župan je predlagal, da se vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč v Občini Dobropolje ne spremeni, tako da ostane enaka višina kot leto poprej. Po daljši razpravi so svetniki spre-

jeli sklep, da se vrednost točke vseeno poveča, in sicer iz 0,00251 EUR/m² na 0,00254 EUR/m².

Sejo so po tej točki obiskali tudi dobropoljski skavti, ki so v sejno sobo prinesli luč miru iz Betlehema. V poslanici so nam predali sporočilo, da naj čim večkrat prižigamo lučke v svojem vse preveč krat hladnem srcu; da prižgemo lučke upanja, vere, ljubezni in veselja. In da seveda te drobne lučke prinašamo med ljudi, da začutijo to drobceno svetlobo in toplino, ter jo tudi oni delijo dalje... ♦

UKINITEV SOBOTNEGA DELA NA UPRAVNI ENOTI

V Uradnem listu RS št. 101/2010 dne 13.12.2010 je bila objavljena Uredba o spremembah Uredbe o upravnem poslovanju, ki ukinja splošno obveznost uradnih ur upravnih enot vsako prvo soboto v mesecu. Z novim letom 2011 uradne ure za stranke na Upravni enoti Grosuplje ostajajo med tednom nespremenjene, le **uradnih ur vsako prvo soboto v mesecu ne bo več.**

UPRAVNA ENOTA GROSUPLJE

SPREMEMBA URADNIH UR KRAJEVNEGA URADA DOBROPOLJE

Obveščamo vas, da bodo na Krajevnem uradu Dobropolje od 1.1.2011 **uradne ure za stranke le ob torkih** in sicer od 8. do 12. ure in od 12.30 ure do 14.30. ure.

UPRAVNA ENOTA GROSUPLJE

Pešci – eni od najbolj ogroženih prometnih udeležencev

Aleš Mohorčič,

Vodja policijskega okoliša Dobropolje

Pešci, kot udeleženci v cestnem prometu, spadajo med najbolj ogrožene prometne udeležence. Pogosto so žrtve nesreč zaradi neustreznega ravnanja voznikov motornih vozil (voznja z neprilagojeno hitrostjo, voznja pod vplivom alkohola, voznja preblizu desnemu robu vozišča, neočiščena ali zarošena stekla na vozilu ipd.).

Zanemariti pa ne smemo niti nesreč, ki se zgodijo zaradi napak ali neustreznega ravnanja pešcev. Zlasti starejši so pogosto žrtve prometnih nesreč zaradi kršitev predpisov ali napak, ki jih storijo sami.

Nasveti za varnejšo udeležbo pešcev v prometu

Pešci morajo uporabljati prometne površine, namenjene hoji pešcev.

Če na vozišču ali ob njem ni pasu za pešce, pešpoti ali pločnika, je pa kolesarska pot ali steza, smejo hoditi pešci po kolesarski poti ali stezi, vendar tako, da ne ovirajo kolesarjev in voznikov koles s pomožnim motorjem.

Pešec ne sme hoditi po vozišču ali se zadrževati na njem, prav tako ne sme nanj nenadoma stopiti.

Ne glede na navedbe prejšnjega odstavka smejo hoditi pešci po vozišču tam, kjer ni pločnika, pešpoti ali kolesarske steze. Pešci morajo hoditi ob levem robu

vozišča v smeri hoje.

Izjemoma lahko pešci hodijo po desni strani vozišča v smeri hoje, kjer je to zanje varneje (nepregledni ovinek, ovira na vozišču ipd.).

Pešec, ki potiska enosledno vozilo, ročni voziček ali drugo prevozno sredstvo in organizirana skupina pešcev, mora hoditi ob desnem robu vozišča v smeri hoje. Pešec, ki potiska ob sebi enosledno vozilo, ga mora voditi na svoji levi strani. Navedba velja tudi za osebo, ki se vozi v invalidskem vozičku.

Pešec mora prečkati vozišče na prehodu za pešce, če je ta oddaljen od njega manj kot 100 metrov. Pešec ne sme prečkati vozišča zunaj prehoda za pešce, če sta smerni vozišči fizično ločeni ali ju loči neprekinjena ločilna črta.

Pešec mora prečkati vozišče brez ustavljanja in po najkrajši poti. Preden stopi na vozišče, se mora prepričati, če to lahko varno stori.

Pešec, ki vleče ali potiska po vozišču **ročni voziček** ali se vozi po vozišču v **invalidskem vozičku**, mora imeti ponoči in ob zmanjšani vidljivosti na vozičku prižgano najmanj eno svetilko, ki oddaja belo svetlobo, pritrjeno na levi strani, ki mora biti vidna od spredaj in zadaj. Svetloba svetilke ne sme slepiti drugih udeležencev v cestnem prometu.

Pešec, ki ponoči hodi zunaj naselja ali v neosvetljenem naselju, kjer ni pločnika ali pešpoti, po vozišču ali tik ob njem, mora nositi na vidnem mestu na strani, ki je obrnjena proti vozišču, svetilko, ki oddaja belo svetlobo, ki je vidna s sprednje in zadnje strani, ali odsevnik.

Organizirana skupina pešcev, ki hodi ponoči zunaj naselja ali v neosvetljenem naselju po vozišču, mora uporabljati na začetku in na koncu skupine najmanj po eno svetilko, ki oddaja belo svetlobo. Svetilke morajo biti nameščene tako, da jih lahko drugi udeleženci v cestnem prometu pravočasno opazijo.

Predvidevajte ravnanja drugih udeležencev v prometu.

Nasveti za voznike

Upoštevajte, da so na cestah tudi pešci, odstopite jim prednost. Hitrost prilagodite razmeram in dosledno upoštevajte omejitve.

Na območjih, kjer se običajno zadržujejo pešci (pred šolami, v naseljih), vozite še posebej previdno.

Izven naselij vozite po sredini voznega pasu, da zmanjšate možnost trka s pešcem, ki hodi ob vozišču.

Želimo vam varno udeležbo v cestnem prometu!!!! ♦

Številni razlogi za dimniške požare

Bojan Brenčič, predsednik sekcije dimnikarjev pri Obrtno-podjetniški zbornici Slovenije

V zadnjem času se v javnosti neupravičeno širijo govorice, da so za dimniške požare odgovorni dimnikarji. V sekciji dimnikarjev pri Obrtno-podjetniški zbornici Slovenije opozarjajo na prepogosto prakso lastnikov stanovanjskih objektov, ki dimnike čistijo »sami«, namesto, da bi tovrstno delo prepustili za to usposobljenim dimnikarskim podjetjem. Posledično smo priča dimniškim požarom, za katere pa ne smemo vse povprek kriviti dimnikarje!

Dimnikarji svoje storitve izvajajo zaradi javnega interesa, zato so državljani po zakonu obvezni, da dimnikarjem omogočijo izvajanje dimnikarskih storitev. Nespoštovanje predpisov namreč prispeva s slabšemu stanju kurilnih naprav in povečanju onesnaženosti in seveda k ogrožanju ljudi in njihovega premoženja. Število požarov, pa tudi ostalih nesreč (npr. zastropitev) dokazuje, da lastniki nikakor niso sposobni sami skrbeti za pravilno delovanje kurilnih in dimovodnih naprav. Edini strokovni nadzor nad tem mora biti **prepuščen za to strokovno usposobljeni dimnikarskim službam**, katerih interes je, da svoje

delo opravijo kvalitetno, strokovno in v skladu s predpisi!

Res je, da številni požari nastanejo zaradi neočiščenih dimnikov, vendar je potrebno raziskati, zakaj so neočiščeni. **Vedno večje število uporabnikov zavrača obvezne dimnikarske storitve**, poleg tega pa opozorila ter obvestila dimnikarjev pogosto izzvenijo v prazno. Več kot tretjina dimniških požarov nastane zaradi neustrezne in nestrokovne vgradnje ali obnove dimnika, pomanjkljivega projektiranja, nestrokovne uporabe naprav, dotrajanih naprav in kurjenja plastike, smeti in ostalih predmetov. Izvajalci del vgrajujejo dimnike, ki so iz materialov, ki niso pregledani od ustreznih inštitucij in to je največkrat tudi vzrok, da pride do pregretja dimniške tuljave. Vgrajujejo se doma narejeni kovinski dimniki, ki se izolirajo s stekleno volno, brez požarnega jaška. Izvajalci vgrajujejo dimnike v lesene dele, pozneje pa pride do vžiga ostrešja. Zaradi nestrokovne uporabe naprav in predvsem zaradi mokrega goriva (drva, premog) nastajajo smolnate obloge, ki se zelo hitro vnamejo, in že imamo dimniški požar.

Razloge za dimniške požare torej ne smemo iskati le pri dimnikarjih, čeprav je s prstom najlažje pokazati ravno na njih! Krivdo za dimniške požare in nespoštovanje predpisov s strani državljanov mora prevzeti tudi Civilna iniciativa in posamezniki, ki državljane že več let pozivajo k državni nepokorščini oz. odklanjanju dimnikarskih storitev.

Do dimniških požarov in neljubih tragičnih dogodkov, kakršnemu smo bili priča za silvestrovo, zagotovo **ne bi prihajalo, če bi državljani dosledneje spoštovali predpise na področju izvajanja dimnikarskih storitev, pa tudi predpise o vgradnji in servisiranju kurilnih in dimovodnih naprav. Sekcija dimnikarjev pri OZS državljane zato poziva, naj dimnikarjem omogočijo izvajanje dimnikarskih storitev, saj bodo s tem zaščitili sebe, svoje najbližje in svoje premoženje!** ♦

Podjetniške in druge informacije - JANUAR 2010

RC Kočevje Ribnica d.o.o.

Pripravil RC Kočevje Ribnica d.o.o.. Za natančne podatke si oglejte celotne razpise v uradnih listih ali na spletnih straneh www.podjetniski-portal.si. Vse, ki bi želeli na svoj elektronski naslov prejemati tedensko sveže informacije o podjetniških razpisih, sejnih, novostih iz poslovnega sveta, ponudbe - povpraševanje po izdelkih in storitvah vabimo, da pokličete na št. 01/8950-610, 031/647-793 ali pišete na e-naslov: info@rc-kocevjeribnica.si. Posredovanje informacij po e-pošti je brezplačno.

1. Javni razpis za podporo malim in srednje velikim podjetjem, ki izvajajo raziskave in razvoj – program EUROSARS, v okviru iniciative EUREKA. Razpisnik: Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo. Predmet razpisa: je sofinanciranje slovenskega dela mednarodnih raziskovalnih in razvojnih projektov za projekte, ki so potrjeni na mednarodnem ocenjevanju Eurostars s strani skupine Visokih predstavnikov programa Eurostars. Več o pogojih najdete v razpisu. Rok: Naslednji, tj. šesti rok je 24. marec 2011. Sedmi rok bo objavljen naknadno na spletni strani: <http://www.eurostarseureka.eu/>. Več:

http://www.mvzt.gov.si/si/o_ministrstvu/javne_objave/javni_razpisi/?tx_t3javnirozpis_pi1%5Bshow_single%5D=959

2. 3. javni razpis za ukrep posodabljanje kmetijskih gospodarstev-ukrep 121 za leto 2010, za naložbe na področju rastlinske pridelave. Razpisnik: Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Predmet razpisa je dodelitev nepovratnih sredstev za naložbe kmetijskih gospodarstev na področju sadjarstva, vinogradništva, hmeljarstva, vrtnarstva (pridelava vrtnin, okrasnih rastlin in zelišč), poljedelstva ter semenskega materiala kmetijskih rastlin. Pogoji za sodelovanje: Vlagatelji so kmetijska gospodarstva, ki opravljajo kmetijsko dejavnost oziroma izvajajo storitve s kmetijsko mehanizacijo na ozemlju Republike Slovenije. Rok: do vključno dne 15. 3. 2011, do 24. ure. Več:

http://www.mkgp.gov.si/si/javne_objave/javni_razpisi/?tx_t3javnirozpis_pi1%5Bshow_single%5D=953

3. Javni razpis za ukrep 122 Povečanje gospodarske vrednosti gozdov iz PRP 2007–2013 za leto 2010 (gozdna infrastruktura). Razpisnik: Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Predmet razpisa: je dodelitev nepovratnih sredstev za naložbe v gradnjo in rekonstrukcijo gozdnih cest in gozdnih vlak ter pripravo gozdnih vlak. Rok: do vključno 1. 3. 2011, do 24. ure. Več:

http://www.mkgp.gov.si/si/javne_objave/javni_razpisi/?tx_t3javnirozpis_pi1%5Bshow_single%5D=950

4. Javni razpis za sofinanciranje operacij za povečanje učinkovitosti rabe električne energije v gospodarstvu za obdobje 2011 do 2013 – UREE1 v okviru Operativnega programa razvoja okoljske in prometne infrastrukture za obdobje 2007–2013. Razpisnik: Ministrstvo za gospodarstvo. Predmet razpisa je dodelitev nepovratnih sredstev za sofinanciranje projektov za povečanje učinkovitosti rabe električne energije. Finančne spodbude so namenjene investitorjem v gospodarstvu za naložbe v vgradnjo novih učinkovitih električnih naprav in regulatorjev ter krmilno regulacijske opreme. Rok: do porabe sredstev oziroma najkasneje do 6. 3. 2013. Prvo odpiranje bo 12. 1. 2011, naslednja odpiranja so: 2. 3. 2011, nadalje v trimesečnih razmikih vsako prvo delovno sredo v mesecu. Več: http://www.mg.gov.si/si/javne_objave/javni_razpisi/?tx_t3javnirozpis_pi1%5Bshow_single%5D=893

5. 2. javni razpis iz naslova ukrepa 322 - Obnova in razvoj vasi v letu 2010. Razpisnik: Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Republike Slovenije. Predmet razpisa: je dodelitev nepovratnih sredstev. Predmet podpore je komunalna in prometna infrastruktura vaških in trških središč, prenova fasad ter ureditev prostorov za trženje lokalnih pridelkov in izdelkov ter postavitev urbane opreme (kot so klopi, ograje, izveski in table). Pogoji za sodelovanje: Vlagatelji so občine. Rok: je do zaprtja javnega razpisa, ki se objavi na spletnih straneh MKGP. Več:

http://www.mkgp.gov.si/si/javne_objave/javni_razpisi/?tx_t3javnirozpis_pi1%5Bshow_single%5D=948

6. Javni razpis za spodbujanje uvajanja in implementacije znaka za okolje EU za turistične namestitve – EU marjetice. Razpisnik: Ministrstvo za gospodarstvo. Predmet razpisa: je sofinanciranje stroškov uvajanja in implementacije Znaka za okolje EU za turistične namestitve in stroškov, povezanih s promocijo konkurenčne prednosti podjetja, ki jo je pridobilo z Znakom za okolje EU za turistične namestitve. Rok: do porabe sredstev. Prvo odpiranje bo 25.1.2011. Vsa naslednja odpiranja bodo vsaka dva meseca. Več:

http://www.mg.gov.si/si/javne_objave/javni_razpisi/?tx_t3javnirozpis_pi1%5Bshow_single%5D=892

7. Javni razpis štipendij za študijske obiske slovenskih dijakov in študentov v tujini v letu 2010 in 2011. Razpisnik: Javni sklad Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije. Predmet razpisa: je štipendiranje kratkoročne mednarodne mobilnosti v tujino (študijskih obiskov) dijakov in študentov, ki so slovenski državljani in sicer: za namen izobraževanja in za namen praktičnega usposabljanja v neprofitnih organizacijah. Rok: je določen kot odprti rok prijave in prične teči na dan in traja do vključno 31. 12. 2011 oziroma do porabe sredstev. Več: <http://www.sklad-kadri.si/>.

8. Javni razpis »Usposabljanje absolventov na delovnem mestu in subvencija za zaposlitve diplomantov/absolvent – aktiviraj in zaposli se III!«. Razpisnik: Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje. Predmet razpisa: je usposabljanje študentov v času absolventskega staža na delovnem mestu, ustreznem smeri in ravni njihovega izobraževanja, po zaključku usposabljanja in opravljeni diplomi pa subvencioniranje njihove zaposlitve za polni delovni čas za obdobje 6 mesecev. Roki: 29.1.2011, 31.3.2011, do 12. ure.

Več: www.ess.gov.si/delodajalci/financne_spodbude/razpisi/razpisi?aid=193

Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije

KMETIJSKO GOZDARSKI ZAVOD LJUBLJANA

ODDELEK ZA KMETIJSKO SVETOVANJE
KSS Dobropolje
Videm 36, 1312 Videm Dobropolje
Tel.: 01 7867 150; 041310 169
E-naslov: franc.omahen@lj.kgzs.si
www.lj.kgzs.si

VABILO!

V ponedeljek,
28. februarja 2011, bo ob 9 uri

PREDAVANJE

v Modri dvorani Jakličevega doma, na Vidmu 34,
1312 Videm Dobropolje.

Temi:

Etološki vidiki pri gradnji hlevov
(mag. vet. med. Janez Koprivnikar)
in

Predstavitve napak, ugotovljenih pri izvajanju posameznih podukrepov KOP s poudarkom na evidencah na kmetiji
(Franci Omahen)

Predavanje bo veljalo kot KOP izobraževanje za leto 2011, potrebovali boste MID številko za vpis v seznam.

Jskd

JAVNI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA KULTURNE DEJAVNOSTI

Območna izpostava Ivančna Gorica

Cesta 2. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica

T: 01 786 90 70 F: 01 786 90 75

e-pošta: oi.ivancna.gorica@jskd.si

www.jskd.si, www.kultura-ustvarjanje.si

OFS Dobropolje

NAPOVED DOGODKOV

ZAKLJUČEK LIKOVNEGA NATEČAJA - GOZD KOT PROSTOR PRAVLJIČNE UTOPIJE

do ponedeljka, 31. 1. 2011

Zadnji januarski dan je še možno poslati likovna dela – slike, kipe, fotografije, video, tapiserije, mozaike, kolaže ... na naš likovni natečaj. Vsa dela bo pregledala komisija in naredila izbor za objavo na skladovih publikacijah. Vsi prispeli izdelki, avtorjev vseh generacij, bodo razstavljeni na razstavi zadnji teden v septembru v stiškem muzeju. Po koncu razstave bodo vsa dela vrnjena ustvarjalcem. Ministrstvo Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ki koordinira ta projekt, bo izbranim avtorjem podelilo simbolične nagrade, vsi avtorji bodo prejeli priznanje za sodelovanje.

ZAKLJUČEK PRIJAV ZA OBMOČNA SREČANJA IN REVIEJE 2011

do ponedeljka, 31. 1. 2011

Do 31. januarja prav tako sprejemamo prijave za območno srečanje otroških in odraslih folklornih skupin, za območno revijo otroških in odraslih pevskih zborov, za območno srečanje otroških gledaliških skupin ter srečanje lutkovnih skupin vseh starosti ... Rok za območno revijo plesnih skupin in posameznikov - potekala bo v torek, 10. 5. 2011, v Dobropolju - bomo podaljšali do 11. 2. 2011.

SAMOSTOJNA RAZSTAVA METE MEHLE

četrtek, 3. 2. 2011, ob 18.00

Grosuplje, galerijski prostori Mestne knjižnice Grosuplje

Razstava Dobropoljke in diplomirane slikarke Mete Mehle, ki živi na Ilovi Gori, bo odprta v sklopu praznovanja kulturnega praznika. Cikel likovnih del prinaša portrete smejočih se ljudi. Na portretih so v večini upodobljeni avtoričini prijatelji. Tematsko razstavo slik bo pospremil likovni katalog s strokovnim besedilom Anamarije Stibilj Šajn, ki bo razstavo tudi odprla.

OBMOČNO SREČANJE OTROŠKIH FOLKLORNIH SKUPIN

četrtek, 10. 2. 2011, ob 17.00

Dobropolje, Jakličev dom

Predstavitveno srečanje otroških folklornih

skupin iz treh občin bo spremljala nova selektorica Nina Luša iz Kopra. Izbrane skupine se bodo uvrstile na regijsko srečanje maja v Ribnici.

GOSPA POSLANČEVA, SELEKTORSKI OGLED ZA LINHARTOVO SREČANJE

sobota, 19. 2. 2011, ob 18.00

Ivančna Gorica, kulturni dom

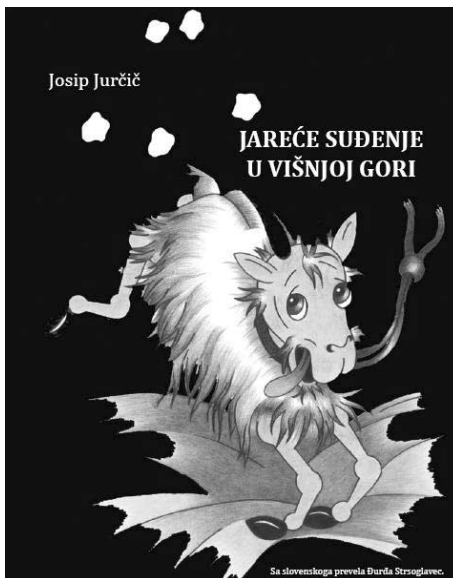
Uspešna ivanška skupina Gledališče Petdopol KD Ivančna Gorica je pod režijskim vodstvom Marjane Hočevar konec prejšnjega leta uprizorila Partljičevo komedijo Gospa poslančeva. V januarju so s predstavo gostovali na številnih odrih v tej in sosednjih občinah, tokrat pa bodo nastopili za domačo publiko. Strokovno jih bo spremljal tudi gledališki in lutkovni režiser, Klemen Markovčič, ki bo podal ustno in pisno mnenje o njihovem delu.

PREDSTAVITEV HRVAŠKEGA PREVODA KOZLOVSKE SODBE V ZAGREBU

Sreda, 23. 2. 2011, ob 19.00

Zagreb, Slovenski dom

V okviru projekta Modrost in pravica bo v Zagrebu predstavljen peti prevod Kozlovske sodbe Višnji Gori v hrvaškem jeziku. Razstavo ilustracij Darje Lobnikar Lovak bodo v kulturnem programu popestrili Šentviški slavčki in z uvodnim pozdravom tudi ivanški župan, Dušan Strnad, in direktor JSKD RS, mag. Igor Teršar.

MAVRIČNA KULTURA

ŠTEVILČNA UDELEŽBA NA DELAVNICI SOBLIKOVANJA KULTURNIH PRIREDITEV

V Grosuplju je sredi januarja potekala zanimiva delavnica, na kateri so se udeleženci spoznavali z osnovami vodenja kulturnih prireditelj. Dvodnevna delavnica pod vodstvom izkušene voditeljice, igralko in režiserke – trenutno tudi strokovne programske vodje na ZKD Grosuplje – Simone Zorc Ramovš je privabila številne mlade in tudi že uspešne kulturnike iz treh občin. Pridružili pa so se jim tudi različni kulturni ustvarjalci iz drugih občin (Postojna, Ig, Ljubljana ...). Na delavnici so bili predstavljeni praktično-teoretični vidiki nastopanja, etika vodenja ter splošne zakonitosti javnega pojavljanja. Bodoči voditelji so spoznali naloge in dolžnosti ter osnove obnašanja, komuniciranja s publiko in nastopajočimi, preverili so se v pisanju scenarijev in podajanju le-tega v okviru kulturnih dogodkov. Poleg bogate kulture in številnih prireditelj lahko v prihodnosti računamo na nov in osvežen pristop zagnanih sooblikovalcev kulturnega ustvarjanja.

GOSTOVANJE REGIJSKE RAZSTAVE MED BESEDO IN PODOBO NA VRHNIKI

Do 30. januarja je v Cankarjevem domu na Vrhniki odprta regijska razstava z naslovom Med besedo in podobo. Razstava likovnih ustvarjalcev Osrednje Slovenije se je iz Logatca preselila še v večje in ustrežnejše galerijske prostore na Vrhniki, samemu izboru in likovnim stvaritvam pa je bil dodan še likovni katalog s seznamom sodelujočih avtorjev in njihovih del. Na otvoritvi je vse navzoče pozdravila strokovna spremljevalka Anamarija Stibilj Šajn. Iz ivanške izpostave se s svojimi deli predstavljajo: Gabrijel Vrhovec iz Višnje Gore, Judita Rajnar iz Sel pri Sobračah ter Saša Strnad in Meta Mehle iz Dobropolja. (slika 5 – Na fotografiji: Andreja Koblar Perko, samostojna strokovna svetovalka za likovno dejavnost na JSKD RS, in naše likovnice)

za JSKD OI Ivančna Gorica
Barbara Rigler
www.kultura-ustvarjanje.si

ZBORNİK ŽUPNIJE DOBREPOLJE: V SVETIŠČU SPOMINA

Romana Drobnič

Predragi vsi, ki skupaj živimo v tej župniji, vesela sem, da lahko po več kot letu dni dela v imenu avtorjev spregovorim o zborniku naše župnije. Pripravljali smo ga Dobrepoljci, nekateri kot laiki, a vsi v veliki želji, da bi v sliki in besedi ohranili spomin na župnijo nekoč in na življenje, ki ga živi župnija danes. V tem letu dni smo brskali po župnijskem arhivu in se pogovarjali z vami, da bi obudili spomine in ujeli vaše poglede. Knjiga, ki je nastala, je tako zbirka različnih besedil, od osebno izpovednih do kronoloških, od strokovnih do poljudnih, ko nas je vodila ljudska radovednost.

Zborniku smo dali naslov *V svetišču spomina*. Na te besede svetega Avguština nas je spomnil naš rojak škof Anton Jamnik. Njemu so bile te misli tudi vodilo uvodnika, ki ga je za zbornik napisal.

Predgovor knjigi je napisal župnik Franc Škulj. Župnik je kot svoje izhodišče izbral pesem *O lepa ravnina, kak srečna si ti*. To pesem smo v Dobropolju nekoč prepevali pri zahvali po jutranji maši, nihče pa ne ve, čemu ta pesem tone v pozabo, saj ravnina je vendar še vedno lepa ...

Osrednje mesto zbornika je dano predstavitvi župnije Dobropolje danes in njenem pomenu v življenju kristjana. Njeno življenje skozi cerkveno leto, njene skupine, sodelavce in duhovne poklice zadnjih desetletij je predstavil naš župnik, gospod Franc Škulj.

V naslednjem poglavju je predstavljena naša zgodovina. Pripravil jo je ravnatelj Ivan Grandovec. Vsak čas ima svoje tegobe in veselje, pogled na stoletja življenja naše župnije pa nam bo razkril, s kako velikimi preizkušnjami so se srečevali naši predniki. Mnoge od teh preizkušenj se človeško gledano zdijo brezizhodne še danes, ljudem pa je z zaupanjem v božjo pomoč uspelo živeti in preživeti.

Naslednje poglavje smo namenili našim duhovnikom. Prihajali so od vsepovsod, da bi pri nas krščevali in po Božjih rokah podeljevali zakramente. Nekateri so prišli za kratek čas, nekaterim se je med nami izteklo zemeljsko življenje. Za njimi so ostajali vera, dela in spomini.

Del teh spominov je ujel dr. Zvone Štrubelj, ki je predstavil življenje in delo zadnjih štirih dobrepoljskih župnikov: gospodov Ramovša, Mrkuna, Fabianija in sedanjega župnika. Življenjsko zgodbo našega sedanjega kaplana Marinka je predstavila ga. Mihaela Steklasa, svoje spomine na življenje med nami je zapisal naš nekdanji kaplan, gospod Maks Ipavec. Ivan Grandovec, Zlatka Škulj in Angelca Juvanc pa so po predlogi diplomske naloge gospoda Franca Novaka in nekaterih drugih virov, predstavili vse duhovnike, ki so službovali med nami.

V petem poglavju predstavljamo duhovne poklice naše župnije. V zadnjih desetletjih se je župnija pogosto veselila ob novih mašah, razveselili sta nas zaobljubi sestre Tatjane in sestre Erike. Njun pogled in pa pogled našega zadnjega novomašnika p. Tomaža Hočevarja, spregovori o poklicanosti v današnjem času, ki zahteva, tako kot pravi sestra Erika, tako ozemljenost kot tudi poklicanost k nebu. Njunim izpovedim smo dodali pregled duhovnikov, redovnikov in redovnic naše župnije od 19. stoletja dalje. Ta zanimiv pregled sta pripravili Angelca Juvanc in Zlatka Škulj.

Šesto poglavje smo namenili predstavitvi naših cerkva in kapel. Uvod v predstavitvev je pesem, ki jo je o zavetnikih naših cerkva ob blagoslovitvi cerkve na Mali Ilovi Gori napisal dr. Janez Vodičar. Farna in njene podružnične cerkve so predstavljene skozi njihove zavetnike, spomine ljudi in ljudsko radovednost. V opis sta vključeni obe kapeli kot tudi cerkvice Gospe zdravja in samostanska kapela v Ponikvah, ki sta doživeli usodo nerazumnih povojnih časov. Besedila o cerkvah sem pripravila Romana Drobnič.

Posebno poglavje smo namenili predstavitvi kapelic in *bugcev*, ki so jih iz stisk in zaupanja, v preizkušnjah in ob zahvalah, postavili naši predniki. Bogastvo naših kapelic in križev je zbrala Polona Rigler Grm. Njeno pripoved dopolnjuje zgodba zdomca, g. Bambiča iz Ponikev, ki je iz zaobljube postavil kapelico, a jo je po drugi svetovni vojni vzela noč. To zgodbo je po njegovih pismih in pesmih zapisala Anka Novak.

Na koncu pa smo želeli v knjigi ujeti tudi razmišljanje današnjega časa skozi poglede in pogovore z ljudmi, ki jih povezuje vera in skrb za župnijo. Pogovore sta pripravili Sabina Lenarčič in Mihaela Steklasa. Zgodbo o župniji pa na svoj način skozi celoten zbornik pripoveduje Tamino Petelinšek, ki je slikam župnijskega arhiva dodal tiste, ki jih je posnel med nami sam.

Zbornik ima 360 strani in 331 fotografij in ostalega slikovnega gradiva. Slikovne in tekstovne prispevke zanj je pripravljalo več kot 20 avtorjev, lektorirala jih je Ema Sevšek in delno Sonja Lenarčič ter Ivanka Zobec. Knjigo je oblikovala družba Primer iz Mengša, tiskala pa jo je tiskarna Ozimek. V nakladi 1000 izvodov jo je založila župnija Dobropolje.

Prispevke smo uredili v 8 poglavij:

1. Uvodnik: Franc Škulj in dr. Tone Jamnik.
2. Predstavitev župnije: Franc Škulj.
3. Zgodovina kraja: Ivan Grandovec.
4. Duhovniki v župniji: dr. Zvone Štrubelj, Maks Ipavec, Mihaela Steklasa, Ivan Grandovec, Zlatka Škulj in Angela Juvanc.
5. Duhovni poklici župnije: dr. Erika Prijatelj, s. Tatjana Erčulj, p. Tomaž Hočevar, Angela Juvanc in Zlatka Škulj.
6. Cerkve in kapele: Dr. Janez Vodičar in Romana Drobnič.
7. Kapelice in križi: Polona Rigler Grm in Anka Novak.
8. Pogledi župljanov: Anton Jakopič, Igor Ahačevič, Tina El Shawish, Mihaela Steklasa in Sabina Lenarčič.

Slikovno gradivo: Tamino Petelinšek in arhiv župnije.

Praznovanja jubileja 750-letnice tako zaključujemo z zbornikom, v katerem smo avtorji želeli predstaviti župnijo v njeni veri, življenju, zgodovini, znamenjih in njenih ljudeh. Delo vseh avtorjev je dar župniji ob njenem prazniku. Ko smo knjigo pripravljali, je bila v nas želja, da bo knjiga vsebinsko in oblikovno bogata, a hkrati dosegljiva vsem. Če bi ovrednotili vse delo, bi knjiga visoko preseгла vrednost njene prodajne cene. Verjamemo, da je vrednost knjige v bogastvu, ki ga razkriva, trudu njenih avtorjev in predvsem v tem, da jo boste vi sprejeli v vaš dom.

Upamo, da vas bo knjiga spodbudila, da boste skupaj z nami vstopili v svetišče spomina, ki je po besedah sv. Avguština veličastno in brezmejno. Upamo tudi, da boste prepoznali bogastvo, ki smo ga nasledili, ki je v moči vere in ki je prednikom stoletja pomagala v preizkušnjah. Da boste prepoznali bogastvo, ki je v delovanju Božje moči po ljudeh, ki so spoznali svojo odgovornost za duhovno rast, za graditev skupnosti in ki so v duhovnih poklicih ali kot laiki gradili in še vedno gradijo podobo naše župnije.

Zbornik dobite v župnišču ali kiosku farne cerkve. ♦

V SVETIŠČU SPOMINA

Hvala Bogu in ljudem, da smo v začetku januarja dočakali izid Zbornika župnije Dobropolje ob 750-letnici župnije. Zajetna knjiga A4-formata ima 360 strani in 331 fotografij oziroma ostalega dokumentacijskega gradiva.

Pri zborniku je sodelovalo več kot 20 ljudi, besedila je lektorirala Ema Sevšek, delno pa Sonja Lenarčič in Ivanka Zobec. Knjigo je oblikovala družba Primer iz Mengša, tiskala jo je tiskarna Ozimek. Naklado 1000 izvodov je založila župnija Dobropolje.

Prispevke smo uredili v 8 poglavij. Vendar so to le osnovni podatki o našem zborniku, ki pa skrivajo bogato vsebino. Da se je lažje pogledalo v pretekla obdobja, je veliko pripomogla Zlatka Škulj, ki je v preteklih letih temeljito uredila župnijski arhiv. Ko je gospod župnik ob 750-letnici župnije začel sestavljati uredniški odbor, smo mislili, da bo v širši sestavi. Skozi delo pri zborniku se je pokazalo, da je to za nas, ki smo zaposleni, zelo zahteven projekt. Opogumljali so nas prihajajoči članki in misel, da moramo nekaj narediti za župnijo ob tako pomembnem jubileju. Gospod župnik je s svojim optimizmom verjel v Božjo previdnost, da bo zbornik lepo darilo župnijskemu občestvu še pred božičem. Res je bil tedaj natisnjen, v župnijo pa so ga prinesli sveti trije kralji.

Ob tem izidu bi se rad zahvalil vsem, ki ste pisali v zborniku, vsem, ki ste pristali na intervjuje, vsem, ki ste nastajanje te knjige spremljali z naklonjenostjo in sodelovali z nasveti avtorjem ... Posebno bi se rad zahvalil lektorjem, Emi Sevšek (imela je največ dela), Sonji Lenarčič ..., ki so v poplavi najrazličnejših besedil in časovne stiske iskali najboljše rešitve. Prepričan sem, da bodo v božji knjigi ostali zapisani številni kilometri in skrbi, ki jih je imela Romana Drobnič ob zaključevanju našega zbornika. Tudi potrpežljivost fotografa Tamina Petelinška se odraža v številnih kvalitetnih slikah. Hvala vsem, ki ste v želji, da dobi župnija zbornik ob svoji častitljivi obletnici, žrtvovali številne ure, dneve dopusta in nočnega spanja. Vaše delo ne bo finančno ovrednoteno, prepričan pa sem, da je pri tem trudu pri vsakem nastal vsaj kakšen dodatni klin v lestvi, ki vodi proti nebeški domovini.

Spoštovani farani in občani. Knjigo smo delali v želji biti čim bolj objektivni, zabeležiti na papir življenje in delo naših prednikov in utrip današnjega župnijskega občestva. Nobene skupine ali posameznika nismo namerno izpustili, saj smo hoteli prikazati tisto, kar ste nam vi povedali ali pa smo našli v pisnih virih. Že ob nastajanju so se pojavile zanimive ideje, ki čakajo še na kateri projekt. Eden od ključarjev mi je dejal, da bi bilo lepo, če bi bila vsaka cerkev predstavljena na enem ali dveh panojih, kjer bi se poleg kratkega opisa zavetnikov napisala vsa večja obnovitvena dela s ključarji, organisti in mežnarji.

Naj bo to knjiga, ki bo vse občane združevala s ponosom, da so na tem koščku naše domovine živeli kleni ljudje, ki so se z Božjo pomočjo v potu svojega obraza in delom svojih rok znali prebiti tudi skozi viharna leta, ki jih v tričetrstoletni zgodovini župnije ni manjkalo. Na pročelju župnijske cerkve se običajno ustavi najprej pogled na Križanem. Tudi v našem življenju ne gre vedno vse gladko. Ko pa pogledamo natančneje, je nad trpljenjem velikega petka čudovito velikonočno Jagnje, ki vliva novi optimizem in upanje. Tega veselja ob 750-letnici aktivnega krščanstva v naši župniji vam želim tudi ob prebiranju in gledanju te knjige.

Ivan Grandovec

Videm 34a ● tel.: 01/786 71 40 ● sikvidem@gro.sik.si

V prostore knjižnice Vas vabimo v:
ponedeljek in sredo od 12.30 do 19. ure
torek in četrtek od 9. do 14. ure
petek od 12.30 do 20. ure

Utrinki iz knjižnice...

Mersel Jasmina

Zaključek nečesa vedno odpira vrata in vabi nova doživetja. Ostanemo nam stara spoznanja, ki jih vedno znova nadgrajujemo in se s tem bogatimo v modrosti in izkušenosti. Oblikujejo se nove želje, potrebe, cilji. In velikokrat odgovor na nova vprašanja dobimo že v pravi knjigi. Knjiga nam je v oporo in nas razsvetli, ko smo v težavah ali razvedri, ko se v nas pojavi slabo in nizko razpoloženje. Ko si zaželimo novih dogodivščin jih lahko na svojevrsten način doživimo tudi s knjigo. Prava knjiga ob pravem času vedno nudi zadovoljstvo in v knjižnici se trudimo, da to zadovoljstvo doživite. Knjižnica pa ne

nudi le knjige, temveč tudi topel in varen prostor, ki je odprt vsakomur. Prostor za druženje, pogovor, sprostitve, umirjanje misli... Šele z vami zaživi v vseh svojih dimenzijah.

Še posebno pa se trudimo, da toplino knjižnice doživijo otroci. Veseli nas, da otroci radi prihajajo in se z veseljem vračajo. Ta utrip je med drugimi mogoče zaznati tudi na pravljicnih uricah, ki jih prirejamo v knjižnici. Zaradi številčnega obiska, smo se odločili, da bodo pravljicne urice sedaj še v enem terminu.

V mesecu januarju, februarju in marcu se bomo v **pravljicni svet** tako podali kar

V knjižnico me je pripeljal moj oči

dvakrat na teden. In sicer **vsak ponedeljek v tednu, ob 17. uri**. Ponovitev pravljice pa bo sledila **vsak petek v tednu, ob 18. uri**. Vabljeni, da se nam pridružite, saj so naše pravljicne urice pravljicne predvsem zaradi vašega žara, energije in radosti.

Nadaljujemo pa tudi s prijetnimi večeri v knjižnici, namenjenim druženju in širjenju obzorja znanja. **V sredo, 26. januarju, ob 19. uri**, vas vabimo na strokovno predavanje **Prelomnice v življenju družine**. Spregovorila nam bo specialistka zakonske in družinske terapije Jana Lavtižar. V začetku februarja pa bo med nami izkušeni popotnik in motorist **Gregor Klinc**. Na potopisnem predavanju Z motorjem po Iranu, **v sredo, 16. 2., ob 19. uri**, bo predstavil nove zanimivosti in doživetja.

Lepo vabljeni, da se nam pridružite! ♦

Učenci prvega razreda so nam s pesmijo zaželeli vse najlepše

Zabavali smo se tudi ob lutkovni predstavi Grad Gradič

Misli sedmošolcev OŠ Dobropolje o knjigah in branju:

»Knjige imam rada, ker tako nikoli ne ostanem sama.«

»Berem noč in dan, zato dan ni nikoli zaspan. V njem je čarovnija in fantazija.«

»Branje so sanje. Z njim vase vpijamo znanje.«

»Ko berem knjigo pobegnem v svet, kjer ni nikogar razen mene in knjižnih osebnosti. Na dogodek gledam, kot da sem tam. Če je nekje zelo vroče, je vroče tudi meni.«

»Branje je zabavno, ko berem si predstavljam, da sem druga, kjer nimam nobenih skrbi.«

»Knjige so zame pobeg pred resničnimi slabimi dogodki. Z njimi je življenje lepše.«

Pravljice vedno radi poslušamo

Odmevi božičnih pesmi v cerkvi sv. Martina v Podpeči

Trud je poplačan. Vsaj tako čutimo članice Vokalne skupine Mavrice, ki smo se od pozne jeseni in cel advent pripravljale na tradicionalni božični koncert, ki smo ga izvedle v soboto, 25. decembra.

Martina Šuštar, foto: Žiga Palčar

Tako kot pretekla leta, smo tudi letos med ljudi stopile s pesmijo. Zamenjale smo le lokacijo; iz Podpeške jame, kjer bi bili pogoji za petje ob močnem šumenju vode oteženi, smo se preselile na hribček nad vasjo; v podružnično cerkvico sv. Martina.

Kljub turobnem vremenu smo pot do

cerkve razsvetlile z baklami, ki so obiskovalce že od daleč vabile, da pred pohodom na Kamen vrh pridejo v cerkev na božični koncert.

Zaradi čudovite akustike cerkve, ko so naši glasovi napolnili vse koticke podružnične cerkve, je bilo to za vse prisotne posebno doživetje. V prvem delu koncerta smo zapele pesmi znanih ljudskih napevov, v drugem delu pa predstavile

izbor božičnih pesmi iz zakladnice svetovnih glasbenih mojstrov.

Svoj del pri celotnem večeru pa je imela tudi naša povezovalka Nina Klun, ki je s čarom besede v poslušalcih vzbudila praznično razpoloženje. Občinstvo pa sta s svojima vokaloma osvojili tudi Damjana Palčar in Tanja Zavašnik, ki sta zapeli znamenito pesem »O happy day«.

Ko je izzvenela zadnja melodija rednega programa našega koncerta, je bučen aplavz izzval dodatno pesem. To navdušenje obiskovalcev nam daje misliti, da smo z našo vodjo Vido Žnidaršič, ki nas je na ta koncert z vso resnostjo pripravljala, pričarale prijetno praznično vzdušje.

Kljub mrazu, ki je bil v cerkvi, upam, da so poslušalce pesmi ogrele in da nikomur ni bilo žal truda, da se je povzpел v mrzlo cerkev.

Želim, da bi nas tudi v letu 2011, ko naša skupina praznuje 15-letnico delovanja, spremljala kvalitetna glasba, ki bi jo z veseljem delile s poslušalci. ♦

Perpetuum Jazzile napolnil dvorano Jakličevega doma do zadnjega kotička

Mojca Pugelj

V decembru je v naše kraje prišla na obisk najbolj poznana slovenska pop in jazz vokalna zasedba – Perpetuum Jazzile, ki publiko že 27 let navdušuje s svojim odličnim petjem in svojevrstnimi nastopi. Repertoar Perpetuum Jazzile, izpod taktirke umetniškega vodje Tomaža Kozlevčarja, predstavlja pester izbor vokalne jazzovske in popularne glasbe, ki se razteza od brazilske bossa nove, swinga, close harmony stila vse do funka, gospela in popa.

Zbor izvaja skladbe večinoma »a cappella« (t.j. petje brez instrumentalne podlage), občasno pa tudi s spremljavo vrhunskih jazz instrumentalistov. Njihov zadnji album »Africa« je bil v prvem tednu februarja 2010 po meritvi radia Val 202 in revije Stop najboljše prodajani CD album v Sloveniji, naslovna skladba pa je v živi izvedbi v letu 2009 poskrbela za izjemen mednarodni preboj skupine in je absolutni rekorder po gledanosti slovenskih videov na spletu. Skupina je marca 2010 zanj prejela celo Viktorja za posebne medijske dosežke. ♦

**Občina Dobropolje in
Turistično društvo Dobropolje**
vabita

v okviru praznovanja kulturnega praznika
na koncert glasbene skupine

PERPETUUM JAZZILE

Po razprodani dvorani vas ponovno vabimo na koncert glasbene skupine Perpetuum Jazzile v Jakličevem domu na Vidmu, in to kar dvakrat:

V sredo, 2. 2. 2011 in
v četrtek, 3. 2. 2011, ob 20. uri.

Vstopnice v predprodaji si lahko zagotovite na telefonskih številkah 01/786 70 10 (Občina Dobropolje), 01/786 71 40 (Knjižnica Dobropolje), 041 962 823 (Turistična pisarna).
Cena vstopnice je 17 EUR.

Koncert Godbe Dobropolje

Dobropoljski godbeniki ostajamo zvesti tradiciji. Decembar smo ponovno zaključili s tremi božično-novoletnimi koncerti – 19. decembra na Turjaku ter 26. in 28. decembra na Vidmu.

Špela Nose

Tekom koncerta smo se nenehno spominjali pomembnih dogodkov naše godbe. Z dvema skladbama smo med drugim obujali spomine na tekmovanje slovenskih godb v 2. in 4. težavnostni stopnji – to tekmovanje smo organizirali in gostili prav dobropoljski godbeniki, ponosni pa smo tudi na svoj nastop na tem tekmovanju. Spomnili smo se tudi na gostovanje v Stuttgartu, s koračnico »Ponosni nase« pa smo se v mislih vrnili tudi malo dlje v prihodnost, in sicer dni osamosvojitve Slovenije. Kot se spodobi za božični koncert, ni manjkalo niti zimzelenih božičnih melodij ter prijetnega vzdušja, ki ga je svojim povezovanjem ustvaril tudi Igor Ahačevčič. V goste smo na prvi videmski koncert povabili vedno bolj prepoznavno domačo skupino Izvir, na drugega pa Velikolaško vokalno skupino.

Veseli smo, da ste del tradicije tudi naši poslušalci, ki nas vsako leto znova počastite z odličnim obiskom koncertov. Zahvaljujemo se vam za obisk in podporo, ki nam jo izkazujete ne le na koncertih, temveč tekom celega leta. ♦

Mestna knjižnica Grosuplje - Knjižnica Dobropolje
in **Sekcija Razgledi Društva KOMA 750**

pripravljata bogat potopisni večer o

IRANU – DEŽELI NASPROTIJ

Iran, poznan predvsem po terorizmu in jedrskih grožnjah, se obiskovalcu pokaže v povsem drugačni luči.

Dežela, ki ima popotniku pokazati še kaj več kot le ženske, zavite v črnino in bradate verske voditelje te znova in znova preseneti s svojo zgodovino, kulturo in neverjetnim gostoljubjem. Pot nas bo vodila vse od zgodovinskega Persepolisa, puščavskega Yazda in »zloglasnega« Esfahana.

Predstavitev 11.000 km dolgega potovanja z motociklom in kamero v rokah nam bo v obliki filma in fotografij približal Gregor Klinc.

Lepo vabljeni v sredo, 16.2. ob 19. uri

v dvorano Jakličevega doma na Vidmu.

Vsekakor očarljivo potovanje v Sarajevo

»In tako, kot ima vsaka doba obraze svobode, ima tudi mlade ljudi, ki znajo videti dlje – tudi kadar pogledajo v preteklost.«

Saša Strnad, Td Podgora, ST★ART

foto: Julijan Kmet

Skupni svet najnovejših plodov festivala, novosarajevska književna srečanja, so vzpostavila za izhodišče nenavadno prizorišče: balkansko postajo Krajčkov saloon, ki je od Sarajeva oddaljena skoraj 540km. Tudi mi smo del zgodovine, ki je pripadala eni ideji, enemu narodu, bratstvu in enakosti. Sledi so ostale; ... in ali hočemo ali nočemo, so nas tudi označile.

Združenje za kulturo Novo Sarajevo je spodbudilo številne kulturne aktivnosti, najbolj na področju književnega dialoga, kar odlikuje Sarajevo in Bosno. Združuje prehod Vzhoda in Zahoda v književno in duhovno zatočišče vseh, ki kot gesta, vredna pozornosti in podpore, vrača upa-

nje in vero v dobro, boljše in ljudsko mogoče, da smo na področju književnosti lahko zopet združeni; kjer jezik ni format, ampak vsebina.

Vizija narekuje združenje vseh slovenskih držav v festival, saj je to zelo zanimiva in zapostavljena literatura, vendar ima povpraševanje po prevodih, ker je naš svet zapleten, v odnosih in pristopih posameznega naroda pa zelo nabit svet s čustvi.

Toda ti ljudje, ki so ta literarni svet ustvarili najprej v svoji glavi, so svojo domišljijo uresničili, realizirali. Če pa se po domišljiji sprehajaš samo zato, da realnosti ubežiš, ne ustvarjaš in ne živiš; sanjariš. Tvoje telo nekaj počne, v glavi pa tavaš po veselju. Razen, če je ponos na slavno preteklost edina sila, ki omogoča prenašati otopelo sedanost.

Večer so spontano oblikovali s pesmi v slovenskem in bosanskem jeziku, ki so bile izbrane in predstavljene na festivalu: *Dani Bedrač, Alenka Kveder, Silva Langenfus, Janko Rošelj, Saša Strnad, Andrej Debeljak, Alenka Zabukovec, Silvana Vidmar, Ivan Korponaj in Tomaž Zabukovec*, ki je pesem zapel. Prevode pesmi sta naredila Željo Perovič in Senada Smajič.

Retrospektivno razstavo fotografij smo predstavili na platnu prek LCD projektorja in računalniškega ekrana, avtorjev: Juli-

jana Kmeta, Ivana Korponaja in Saše Strnad s pomočjo Gregorja Grešaka in Petra Novaka. Glasbeno ozvezdje večera so oblikovali DJ Utti in Ratko Bobičanec s pomočjo Gašperja Letonja in Domna Vodičarja.

Za konec želim citirati stavek Arifa Ključanina, Nizozemska, ki je v uvodu zbornika za IV. Mednarodni Festival književnih srečanj v Sarajevu zapisal: »Ponosen sem, da v času, ko smo vsi v blatu do grla, obstajajo še nekateri, ki vidijo zvezde.«

Ne pozabite:

Naše naslednje srečanje bo **12. marca** na Gregorjevo. Spremljajte naše dogodke. Ne bo vam žal. Ne verjamete? Dovolite, da dokažemo. ♦

foto - Julijan kmet

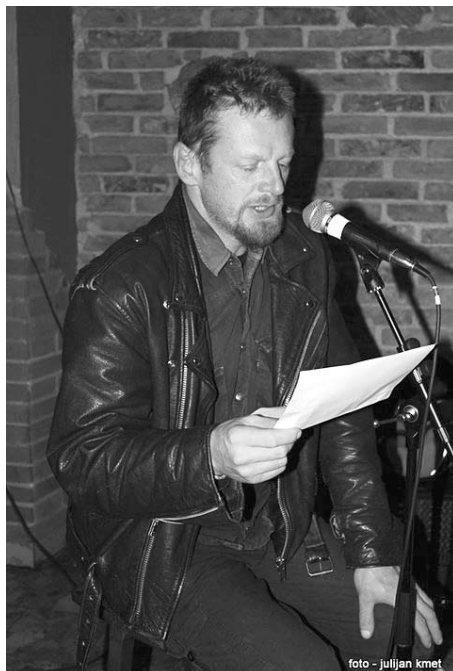

foto - Julijan kmet

foto - Julijan kmet

Tone Partljič
**Politika,
bolezen moja**

Kulturno društvo Pekre Limbuš vas v sodelovanju z Dramsko skupino Scena vabi v **soboto, 5.2.2011**, ob 19:00 uri, v **Jakličev dom na Videm** na ogled komedije **Politika, bolezen moja**, delo **Toneta Partljiča**, kateri nas bo tudi sam počastil s svojim obiskom. Prav je, da se odzovemo povabilu in se prepustimo igralcem, ki bodo poskrbeli za našo dobro voljo. Karte se bodo prodajale eno uro pred predstavo.

Kratka vsebina:

Slovenci danes velikokrat izgovarjamo besedo kriza v zvezi s politiko, z gospodarstvom, družino, vrednotami ... In čeprav je bila komedija »Politika, bolezen moja« napisana pred petnajstimi leti, se ji še kako prilaga ta nesrečna »modna« beseda kriza ...

Upokojenski par, ki sanja, da bo v času po upokojitvi zaživel na novo, znova utrdil medsebojne odnose in povezal družino, že na skupnem slavnostnem prvem »upokojenskem« kosilu spozna, da ne bo šlo tako gladko. Železničar Ivan Smuk ne more preboleti, da se nihče ni poslovil, ko je odšel zadnjič iz službe, nihče rekel: »Delal si štirideset let, hvala!«

Nizka pokojnina in spremembe pokojninskega sistema ga ujezijo in začne pisati pisma bralcev. Njegovo ženo Ivano razočarata hčeri, mož, ki nori zaradi politike in začne pisati protestna pisma bralcev; zato si najde krog prijateljev med aktivnimi in upokojenimi učiteljicami in se vrže v intenzivno »tretje obdobje« ... Zgodi se prava kriza medčloveških odnosov v družini. Mož postane iznenada kandidat za državni zbor, ona pa oboževalka vaditelja aerobike ... Mlajša hči se pridruži skupnosti Hare Krišne, starejša ima sama doma svojega »politika« ... Gospodinjska pomočnica pa za povrh zanosi in ne ve, s kom...

Od tod naprej se dogajanje zapleta in razpleta, se sprevrže v prepire in se na koncu ...

Se vidimo v soboto, 5. 2. 2011.

KD Dobropolje, Dramska skupina SCENA

**SALOMA še zadnjič
v Jakličevem domu**

Ste si že ogledati poetično dramo SALOMA?
Če vam to ni uspelo,
imate še eno priložnost

**v soboto, 19. februarja 2010,
ob 19.00.**

Pridite in pogledajte! Ne bo vam žal!

Vstopnice bodo na voljo eno uro pred predstavo.

Informacije in rezervacije:
Knjižnica Dobropolje, tel: 01 786 71 40,
e- pošta: sikvidem@gro.sik.si
in Marija Kramžar, Kompolje, GSM: 041 816 776

Hvala, ker imate odprte dlani

V decembru, ko vse hrepeni po sreči in miru, ste se občani ponovno večkrat izkazali. Pokazali ste svojo pripravljenost, da želite svoje veselje deliti tudi s tistimi, ki so v stiski.

Majda Škulj s članicami KO RK Dobrepolje v času akcije Drobtinica

Ivan Grandovec, ravnatelj

Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil vsem članicam Krajevne organizacije RK Dobrepolje, ki ste pod vodstvom gospe Metke Tegel pristopile k dobrodelni akciji Drobtinica. Majda in Karel Škulj, ki vodita delo trgovine TUŠ na Vidmu, sta omogočila potek dobrodelne akcije 30. decembra 2010. V štiriurni dopoldanski akciji se je ob skrinjici za prostovoljne prispevke menjavalo šest prostovoljk, ki so mimoidočim delile presenečenje z dobrimi in lepimi mislimi. Namesto drobtinice kruha pa so darovalcem poklonile bonbonček. Ob koncu akcije so ugotovile, da ste mnogi občani imeli resnično odprte dlani. Dokazali ste, da znate dati del novoletnih dobrot tudi za kosila v šoli otrokom oziroma staršem, ki se znajdejo v težki finančni situaciji. V štirih urah se je zbralo kar 859,64 EUR.

Drobtinico ste članice KO RK Dobrepolje organizirale že drugič. Ob tem naj povem, da imamo ta denar na posebnem kontu, namenjenem izključno za plačilo kosil učencem, kjer je v družini nastala težka finančna stiska. Res je, da

učencem, ki prihajajo iz družin, ki imajo manj kot 5 % povprečne plače v državi kosila plača država, vendar na srečo takšnih družin, kjer bi imeli mesečno prihodka le okoli 65 EUR bruto mesečno, trenutno v naši občini po statističnih podatkih ni. Ker poznam skrb staršev naših učencev, kako si prizadevajo, da otrok ne bi bil prikrajšan za najosnov-

nejše potrebe kljub težkemu finančnemu stanju, **se nam na prvi pogled zdi, da v šoli ni učenca, ki bi kdaj pa kdaj potreboval pomoč pri plačilu kosila.** Tudi zaradi tega smo večji del sredstev iz leta 2010, ki ste jih darovali pri Drobtinici, prenesli v leto 2011. Mesečno stane kosilo za učence povprečno od 44 do 50 EUR. To pomeni, da ste občani v tej prednovoletni akciji zbrali za približno 19 mesečnih obrokov. Starše učencev, ki ste izgubili delo in ste brez finančnega nadomestila ter ste v težkem gmotnem položaju, pozivam, da obvestite psihologinjo ali pa vodstvo šole o nastali situaciji. V tem trenutku tudi po zaslugi prizadevnih članic RK ne bi smelo biti učenca v naši šoli, ki ne bi imel kosila zato, ker je njegova družina v stiski. Vem, da je lažje dajati kot prositi, vendar med nami je še vedno toliko solidarnosti, da si hočemo pomagati.

Zahvalil bi se rad tudi skavtom, ki so kljub obilici dela obiskali prireditve ob dnevu samostojnosti in enotnosti ter jo obogatili s poslanico Luči miru iz Betlehema.

Hkrati bi se rad zahvalil tudi našim učencem in dijakom, ki so med božično-novoletnimi počitnicami sodelovali v trikraljevski akciji. Kljub temu, da je že razsajala viroza, ste bili mnogi koledniki zelo požrtvovalni. Hvala tudi staršem, ki ste spodbujali svoje otroke h koledovanju, in vsem, ki ste dali denarni prispevek. Ti prispevki gredo pogosto tudi za gradnjo šol v območjih, kjer so slovenski misijonarji. Iz revščine in lakote se bodo otroci rešili predvsem z izobrazbo. Ta sredstva pa se namenjajo tudi za zdravstvene domove in zdravila v teh revnih pokrajinah. Starejša gospa, ki je priklenjena na stanovanje, mi je po novem letu dejala: »Kako lepo je bilo videti kolednike, ki so šli po cesti. Še bolj pa sem se razveselila, ko sem slišala, da so tudi pri našem vходу zaželeli mir in vse dobro v novem letu. Kako lepo so vzgojeni.«

Hvala vsem, ki na kakršen koli način prinašate mir in trenutek olajšanja stiske ter upanje na lepšo prihodnost. ♦

IZ KORK DOBREPOLJE

Akcija »Drobtinica« več kot uspešna

V četrtek, 30.12.2010, smo uspešno izpeljali mednarodno akcijo »Drobtinica«.

Odvijala se je v trgovini »Tuš« na Vidmu od 8,00 do 12,00 ure. Šest prostovoljk se je menjavalo ob skrinjici in mimoidočim delilo dobre in lepe misli, namesto kruhovih drobtinic pa bombone in jih povabile, da prispevajo v skrinjico RK.

Med 4-urno akcijo sta nas obiskala ravnatelj osnovne šole g. Ivan Grandovec in sekretarka Območnega združenja ga. Anica Smrekar.

Po zaključku akcije je denar prešela tri-članska komisija in ne boste verjeli, zbralo se je kar 859,64 EUR. Zbrana sredstva so že nakazana na račun OŠ Dobrepolje za zagotavljanje toplega obroka šoloobveznih otrok iz socialno šibkih družin.

Hvala vsem, ki ste darovali!

Lepo se zahvaljujemo trgovini »TUŠ« z Vidma, da so nam omogočili »Drobtinico« izvajati v njihovi trgovini. Zahvala prostovoljkam za njihov čas in voljo, da so pomagale. Še posebna zahvala mladi prostovoljki Ariadna Štorman, ki je zbrala in pripravila lepe misli, katere smo delili.

Istega dne sta nas obiskala tudi predsednik LIONS Kluba iz Trebnjega g. Rupert Gole in guverner omenjene dobrodelne organizacije gospod Anton Horvatič. Donirali so nam 74 prehrabnih paketov za poplavljenе, katere smo razdelili v Strugah, Dobrepolju in v Grosuplju.

Visokim predstavnikom LIONS Kluba smo v imenu prejemnikov te pomoči izrekli zahvalo. ♦

Darujte 0,5 % dohodnine

Območnemu združenju Rdečega križa Grosuplje

DONATOR LAHKO POSTANETE, NE DA BI SEGLI V ŽEP.

Izpolniti morate le obrazec ZAHTEVA ZA NAMENITEV DELA DOHODNINE ZA DONACIJE, ki je na voljo na spletni strani Davčne uprave republike Slovenije <http://www.durs.gov.si>. Nanj morate vpisati svoj naslov in davčno številko ter našo davčno številko: 65838785. Obstaja pa še bolj enostaven način. Obrazce z že vpisano davčno številko Območnega združenja Rdečega križa Grosuplje je mogoče dobiti tudi na sedežu OZRK Grosuplje, Taborska 6, Grosuplje, od koder bomo obrazec, ki ga boste podpisali, odnesli na Davčno upravo. Obrazce z vpisano davčno številko imajo tudi predsedniki Krajevnih organizacij Rdečega križa Grosuplje. Izpolnjen obrazec lahko tudi sami pošljete na naslov: DURS, Kolodvorska 4, 1290 Grosuplje. Za več informacij pokličite na tel. št. 01/7811 630 ali 051/380 351.

Z zbranimi sredstvi bomo pomagali ljudem, ki so v socialni stiski ali pa jih je prizadela kakšna nesreča.

Če boste zahtevo za namenitev dela dohodnine za donacije oddali do 31. decembra, jo bo davčna uprava upoštevala pri odmeri dohodnine za leto 2010.

Območno združenje Rdečega križa Grosuplje

Razstava poprtnikov

Društvo podeželskih žena Dobrepolje Struge je v sodelovanju z Občino Dobrepolje 10.12.2010 organiziralo razstavo poprtnikov. K sodelovanju smo povabile tudi gospodinje dobrepoljske in struške doline.

Tekst in foto: **Lunder Nada**

Kar nekaj se jih je odzvalo povabilu in spekle smo lepe poprtnike. Prav vsak je bil poseben in unikaten. Nekatero so peklo po ljudskem izročilu, druge po vzorcu svojih mam in starih mam. Ob štirih, ko se je zbrala ocenjevalna komisija, je bilo že vse pripravljeno. Osemindvajset poprtnikov je čakalo na oceno

komisije, ki so jo sestavljale predsednica ocenjevalne komisije Milka Mele Petrič, Jasmina Mersel, Marta Šuštar in Anja Drobnič. Komisija je odločila, da prejme šest gospodinj bronasto, devet srebrno in deset zlato priznanje. Priznanja sta na proslavi ob občinskem prazniku podelila gospod Janez Pavlin in gospa Pavla Hočevvar.

Ob otvoritvi razstave je spregovoril

gospod župan ter pohvalil naše prizadevanje in delo. Gospa Milka Mele Petrič je predstavila zgodovino poprtnikov, predsednica DPŽ je prebrala recitacijo, dogodek pa nam je s citrami popestrila Veronika Zajc.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo vsem sodelujočim, ki ste prispevali k temu, da je razstava uspela. ♦

Prireditev ob dnevu samostojnosti v Kompoljah

Podružnična šola in vrtec v Kompoljah je pripravila prireditev ob dnevu državnosti. Program smo izvedli 22. decembra v polni dvorani Gasilskega doma.

Petra Andoljšek Žagar, vodja PŠ Kompolje

Učenci in otroci iz vrtca so se predstavili v pestrem programu. Učenci prvega razreda so pripravili dramsko igrico z naslovom Zajčkova hišica. Otroci iz skupine Medvedki so se predstavili s pesmico o snežinki in snežaku. Učenci prvega, drugega in tretjega razreda so veselo zaplesali. Program pa je popestril tudi šolski pevski zbor. Učenci 4. in 5. razreda so zaigrali dramsko igrico u naslovom *Zdravilo za Božička*. Izrečena so bila voščila tako za krajanke kot za našo domovino, ki je praznovala dan samostojnosti. Imejmo radi svojo domovino, saj je naša in edina. Skrbimo za to kar imamo, vodi pa naj nas ljubezen do sebe in drugih.

Prireditev je s svojim nagovorom počastil tudi župan Janez Pavlin. ♦

Tudi na Podružnični šoli v Strugah proslavili konec leta ter Dan samostojnosti in enotnosti

Mojca Pugelj

Po uvodni pesmi je vse prisotne pozdravila Mojca Pugelj, vodja PŠ Struge. V svojem govoru se je obiskovalcem zahvalila za obisk in jim voščila lepe praznike.

Proslave v Strugah se je udeležil tudi župan, Janez Pavlin, ki je v nekaj besedah poudaril, da ga na šolo v Strugah vežejo lepi spomini. Vesel je, da se skupaj s šolo kraj razvija in živi. Spomnil pa se je tudi na dan samostojnosti in enotnosti, v spomin na razglasitev rezultatov plebiscita pred 20 leti. Tako rekoč soglasna odločitev volivcev za samostojno državo je politikom omogočila pospešene priprave na

razglasitev samostojnosti pol leta kasneje. Župan je še dodal, da smo s plebiscitom postali gospodar svoje usode.

Po obeh govorih pa sta zadonela pesem in ples, lica otrok in obiskovalcev pa je razjasnil smeh. Nastopili so najmlajši učenci šole, učenci 2. in 3. razreda, na harmoniko pa sem jih spremljala jaz. Pod mentorstvom Karmen Perko so se predstavili s spletom Ljudskih pesmi. Sledil je nastop učencev 4. in 5. razreda, ki so se s plesom in petjem že odpravili na morje... Sledil je nastop Moškega pevskega zbora iz Strug, ter dramskega krožka, ki se je predstavil z dvema igricama. Ker pa je minevalo natanko 20 let, ko smo Slo-

venci stopili skupaj in rekli svoj DA svobodi in samostojnosti, je bilo seveda prav, da so se spomnili tudi našega državnega praznika, dneva samostojnosti. S Prešernovo Zdravljico sta ga počastila učenca Blaž Pugelj in Luka Novak. Na odru pa smo mehove raztezovali Robi Pugelj ter jaz in Tine Pugelj. Zvok naših harmonik je zvenel tako udarno in smelo kot je nekoč donela ena želja, eno upanje...

Na koncu pa največje presenečenje – prišel je čisto pravi Božiček, ki je vse otroke, ki so bili pridni, obdaril. Dobili so torbe, dežnike, šolske potrebščine, majice, nogavice, sladkarije...in tako je bil praznični večer popoln. ♦

Obisk varovancev doma sv. Terezije

V petek, 7. 1. 2011, smo učenci in učitelji PŠ Struge obiskali varovance doma sv. Terezije. Pripravili smo jim krajši program ter jih presenetili s skromnimi darilci. Bili so nas zelo veseli, saj smo jim popestrili dan in prinesli nekaj mladostne moči.

Mojca Pugelj, vodja PŠ Struge

Ko sem jim v uvodnem pozdravu zaželela nekaj dobrih misli in želja, se je marsikomu orosilo oko. To me je zelo ganilo in spoznala sem, kako minljivo je človeško življenje. Zavedati se moramo, da je življenjska pot vsakega posameznika različna. V otroštvu in mladosti skorajda ni ovinkov, v starosti pa se začnejo razni

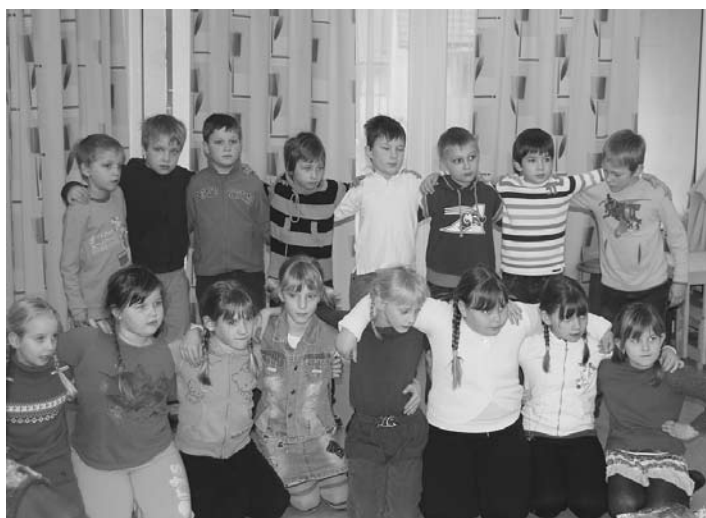
vzponi in padci, razni ostri in manj ostri ovinki. Nekatere zvozimo sami, nekatere s pomočjo sorodnikov, zdravnikov, nekaterih pa se na žalost ne da. Mnogi starejši ljudje so nam lahko za zgled, k njim se lahko obrnemo po nasvet, so polni izkušenj. V mladosti so nam oni dajali veliko, v starosti pa jim moramo mi vračati.

S strani varovancev smo prejeli pohvale, vseh jim je bilo, da so v programu

sodelovali skoraj vsi učenci, da nismo pozabili tudi na tiste, ki so priklenjeni na postelje, saj so jih naši učenci z darilci obiskali po sobah.

Tudi prihodnje leto jih bomo obiskali, saj se nam zdi medsebojno sodelovanje med generacijami zelo pomembno.

Iskrena hvala gospodu kaplanu z Vidma, ki nam je s svojo harmoniko pomagal pri izvedbi ljudskega spleta. ♦

Ček v vrednosti 4.000 evrov domu starejših v Dobropolju

Konec januarja so stanujoči v Zavodu Svete Terezije v Dobropolju dobili prav poseben obisk. Obiskali so jih klovnovski zdravnik - Rdeči noski, predstavniki Nove Ljubljanske banke in župan občine Dobropolje Janez Pavlin.

Tekst in foto: **Urška Smerkolj**

Za vse tiste, ki morda še ne veste, kdo sploh so »Rdeči noski« ... so humanitarna, nevladna in nepridobitna organizacija posebno izšolanih klovnov, ki predvsem hudo bolnim otrokom krajšajo čas, ki ga morajo preživeti v bolniški postelji. Tolažijo jih s humorjem in razumevanjem, prinašajo radost, pomagajo premagovati strah, podarjajo naklonjenost in vračajo voljo do življenja. Poslanstvo Rdečih noskov ni samo redno obiskovanje obolelih otrok v slovenskih bolnišnicah, ampak tudi vseh obolelih v rehabilitacijskih centrih in domovih za starejše občane.

Direktorici Zavoda Klavdiji Možina so svečano predali ček v vrednosti 4 tisoč evrov. Direktorica je ob prejetju poudarila dobrodelnost, hkrati pa izrazila zadovoljstvo, da so stanovalce doma v sklopu akcije obiskali Rdeči noski, ki so tokrat prvič nastopali za starejšo publiko. Takoj po predaji čeka je Tamara Železnik Kuhek, predstavnica NLB – podružnice Moste povedala: »Zavod Svete Terezije smo zbrali zato, ker je v lanskem septembru doživel poplavo. In ker smo se na NLB odločili, da bomo v letošnjem letu donirali dvanajstim domovom po Sloveniji, smo

videli prioriteto prav v tem.« Nadvse zadovoljen pa je bil tudi župan občine Dobropolje, Janez Pavlin. Zahvalil se je vsem za pomoč in ob tem še enkrat poudaril, da še obstajajo ljudje, ki imajo veliko srce.

»Skrb in ljubezen sežeta do zvezd« je sporočilo letošnje akcije NLB, v kateri

bodo člani omenjene banke in njihove skupine skupaj darovali 52. 000 evrov. Tudi letos so se namreč odpovedali pošiljanju klasičnih novoletnih voščilnic in obdaritvi poslovnih partnerjev, na ta način pa bodo prispevali k izboljšanju kakovosti bivanja v dvanajstih domovih za starejše po vsej Sloveniji. ♦

Zavod sv. Terezije

Videm 33a, 1312 Videm-Dobropolje

OBVESTILO

V pritličju Zavoda sv. Terezije se nahaja bar. Opremljen je z vso opremo, tehnično brezhiben, z vso dokumentacijo, ki je potrebna za takojšnje obratovanje. Ima svoje sanitarije ter pokrito teraso na kateri je možna postrežba skozi vse leto. Nahaja se v prijetnem in mirnem ambientu, ki daje občutek toplote in domačnosti.

V mesecu februarju 2011 ponovno izbiramo ponudbe za najem bara.

Vse zainteresirane ponudnike prosimo, da nam svoje ponudbe pošljejo najkasneje do 20. februarja 2011, na naš naslov:

Zavod sv. Terezije
Ga. Brigita Novak

Videm 33a, 1312 Videm- Dobropolje
Tel.: **01/ 781 23 05**

Prostovoljstvo

Klavdija Možina

Zjutraj vstanete ob šesti uri zjutraj. Zunaj je še tema. Slišite, kako po hiši hodi sin in njegova žena. Odpravljata se v službo. Odpravljata se v Ljubljano, vrnila pa se bosta okoli pete ure popoldne. Če ne bo kake nesreče ali kolone na cesti. Vnuk še leži, on gre kasneje od doma. Tudi on odhaja v Ljubljano, na fakulteto.

Vi pa ste že budni, a še malo poležite, saj veste, da boste ob tem času le v napolni pred kopalnico. Imate čas, saj ste v penziji. V tem letnem času pa tudi ni nekega pomembnega dela zunaj hiše za postoriti.

Ob sedmi uri le vstanete. Dovolj je bilo, ne morete se več premetavati v postelji. Celo življenje je bilo potrebno zgodaj vstati, odpraviti živino in druge živali. Potem je bilo potrebno skuhati kosilo. Okoli poldneva so vsi prišli na kosilo, nato so se vrnili po svojih opravilih na kmetiji.

Danes kmetije ni več. Le še novi del hiše. Stari del je zapuščen, v njem kraljujejo pajki. Živine nimate več, saj ni časa za to. Vsaj mladi nimajo več časa. Ves dan so po šolah in službah, ko pa pridejo domov, so druge prednosti.

Danes so mladi izobraženi. Toliko stvari znajo, vedo. Neverjetno. Saj ni čudno, da jim šole in službe poberejo ves čas. Sploh pa je vse tako drago in je res potrebno imeti čim boljše izobrazbo ter nato službo. Plače danes so precej majhne glede na bistven dvig stroškov po nastopu evra kot denarne valute.

Kakorkoli, skuhati boste kosilo. A ga morate v dveh delih. Najprej enkrat zase, ker ne boste zdržali ves dan brez kosila. Okoli dveh pride vnuk domov in bo lačen. Popoldne pa bosta kosila še sin in njegova žena.

Kaj boste pa vi počeli ves dan? Aha, enkrat čez dopoldne me bo najbrž obiskala soseda Mici. Malce lažje hodi kot jaz, pa ker je ravno tako ves dan sama, me obišče, če se le da. Malo se zamotimo in dan hitreje mine.

Če sklepam po svojih izkušnjah in po tem, kolikor opažam življenja ljudi, mislim, da je približno taka slika starostnika v naši regiji. Seveda, če upoštevamo, da le ta še vedno živi v isti hiši ali stanovanju z družino svojih otrok ter da nima večjih zdravstvenih težav. Slika ni

črna, nasprotno. Po mojem mnenju je zelo pozitivna. Tri generacije družine živijo skupaj, vsak prispeva svoj delež k skupnemu življenju, v okviru svojih zmožnosti.

Pozabimo malce na to, da v opisanem primeru vnuk več let, kot je bilo običajno pred 20 leti, živi popolnoma brezskrbno in se lahko popolnoma posveti študiju. Pozabimo tudi za trenutek, da otroci ves dan pravzaprav preživijo v službi in se malo bolj lahko posvetijo družini le za vikende.

Ostanimo pa pri stari mami, ki je ves dan sama, malce »poštima« po hiši, skuha kosilo za vse. Kljub temu, da je ves dan več ali manj sama in da so njene zmožnosti zmanjšane zaradi vrste težav, ki običajno spremljajo starostnike, je vesela in zadovoljna. Živi v domačem krogu in še vedno prispeva pomemben del k skupnemu življenju. V njenih letih je mnogo oseb, ki tega ne zmorejo več. Nekateri so nastanjeni v domu za starejše, saj ni varno zanje, da bi doma ostajali sami ves dan. Otroci se zanje bojijo.

Slej ko prej bomo v taki ali podobni situaciji vsi malo mlajši in še malce mlajši. To je neizbežno, seveda, če nam bo tako dano. In zato je zdaj pomembno to obdobje primerno razumeti, prispevati k izboljšanju teh pogojev ter si s tem zagotoviti starost, kot bi jo želeli sami.

V Sloveniji je precej domov za starejše. Kako sistem znotraj take institucije deluje, je podobno, vseeno pa ne čisto enako. Sploh v zadnjih letih se že na podlagi vrste vladnih dokumentov veliko razpravlja o tem, da je področje varstva starejših, ki sodi v socialno varnost, potrebno izboljšati, »humanizirati«, prilagoditi potrebam posameznika. V mnogih domovih se zato pripravljajo in začinjajo programi oziroma oblika dela, usmerjena v omenjeno smer. Vendar to ni lahko, sploh pa ni to kratkotrajen proces, ampak tudi desetletno obdobje.

Predstavljajte si, da bi bili domovi za starejše nameščeni v različne regije po Sloveniji. Vendar bi za manjše število ljudi nudili 24-urno nastanitev. Za vse ostale s tiste regije bi bil dom le ena baza. Baza, od koder bi zaposleni hodili v domove ali v hiše, kjer bi bivalo večje število starejših, ki bi si delali družbo in si med seboj pomagali. Tisti starostniki,

ki bi zmogli, bi dnevno prihajali v take baze, kjer bi se srečevali z drugimi starejšimi ter mlajšimi prostovoljci na skupnih interesnih področjih. Morda bi dopoldne najprej skupaj popili kavico ali čaj, ob vodenju terapevta bi se malce razgibali, telovadili, potem bi gospe vzele v roke pletilke in med ustvarjanjem malce prepevale. Večja skupina ljudi bi se lotilo priprave časopisa. Podobnega, kot je zdaj Vrtnica sv. Terezije. Pomagali bi jim trije prostovoljci, otroci iz zadnjega razreda lokalne osnovne šole. Poleg pa bi bila tudi predstavnica kulturnega društva in s svojim strokovnim znanjem pomagala pri kreiranju.

Mladi bi se naučili, da lahko starejšim pomagajo osvajati, danes nujno potrebno, znanje uporabe računalnika, spleta, hkrati pa bi ugotavljali in se učili od njih modrosti, do katerih lahko pride človek le po dolgoletnih izkušnjah. Prostovoljno delo kot tako, sploh v teh časih, je močno zaželeno na vseh mogočih področjih. Ravno tako je sociala področje, kjer je to še posebej poudarjeno. Ne le iz potrebe po dodatni pomoči, predvsem zaradi same narave področja. Ljudje, ki v okviru socialne pomoči potrebujejo pomoč, imajo pogosto težave, katere lahko bistveno omili prisotnost prostovoljstva. Ta je lahko na primer tehnične narave, kot omenjeno zgoraj pri glasilu, moralna podpora in druženje kot pomoč pred izolacijo osebe, spremstvo pri osebah, ki ne zmorejo samostojno na neko pot, aktivnost, pregled. Skratka, potreb je več, kot bi se dalo na kratko razložiti.

Prostovoljstvo v mestih sicer bolj živi, najbrž tudi zaradi tega, ker je več ljudi na manjši površini. Ni pa to noben razlog, da ne bi moglo delovati na periferiji, oziroma na podeželju.

V Zavodu sv. Terezije si prav tako prizadevamo pridobiti prostovoljce, tako za družabništvo, občasna spremstva, pogovor s stanovalci, pomoč na recepciji... Res je, da smo še mladi kot zavod, vseeno pa si želimo čim več mladih, mlajših in starejših iz neposredne okolice, saj smo mnenja, da bo to dolgoročno bistveno vplivalo na kvaliteto skrbi za starejše. In ne pozabimo, da je to pot, po kateri bomo šli vsi. ♦

Utrinki iz 2. novoletnega pohoda na Šentrumar

Slavko Pajntar – Pinki

Ob 10h zjutraj, 2. 1. 2011, se nas je kakšnih 40 pohodnikov zbralo pred gasilnim domom v Hočevju. Pohod sta vodila Drago Grm in Milan Globokar, odpravili pa smo se mimo Cerkve po Pinkijevi poti in nadaljevali po Milanovi poti. V prijetni zimski idili smo

bili v 45 minutah zmerne hoje pri domu na Šentrumarju, kjer pa nas je že čakalo kar nekaj pohodnikov, ki so se na pot odpravili iz drugih smeri (Krka, Zagorica). Med potjo smo si dobro ogledali tudi zanimive smerokaze, ki pomagajo, da se tudi novinci ne izgubijo po poti.

V domu smo se okrepčali s Pinkije-

vimi dobrotami, čajem in kuhanim vinom ter pokramljali v prijetni družbi. Pohodniki so še kar prihajali in na koncu se nas je zbralo več kot 70.

Pohvaliti pa se moramo tudi z mednarodno udeležbo, saj sta se pohodnikom pridružila tudi Marino in Vesna iz prijateljskega gobarskega društva Boletus iz Umaga. ♦

17. tradicionalni pohod z baklami na Kamen vrh

Člani Turističnega društva Podgora in Planinskega društva Dobropolje so v soboto pripravili srečanje krajanov. Kot že veleva tradicija, so se odpravili na pohod z baklami. Tudi letos iz večih koncev, z vodiči pa iz Podgore pred cerkvijo Sv. Miklavža, vse do kočice na Kamen vrhu.

Andrej Strnad, TD Podgora

Prijetno druženje ob pomembnem prazniku na predvečer samostojnosti in neodvisnosti naše države, tako kot so včasih gazili v kolonah in v snežnem mrazu ter burji in verjeli v moč osamosvojitve. Bodimo ponosni, da živimo v taki državi!

Lanska novost pohoda je ta, da smo ga prilagodili za dve ciljni skupini in ga razdelili na dva sklopa:

- dnevni pohod s pričetkom ob 13uri, ki je prilagojen za otroke in družine ter vse tiste, ki si želite pohod doživeti tudi malce drugače;
- nočni pohod z baklami s pričetkom ob 18ih.

Oba pohoda sta vodena z vodiči in sta na srečo ter v veselje potekala brez težav in poškodb.

Projekt Pohod z baklami na Kamen vrh smo si zastavili tako, da bomo v prihodnje s Planinskim društvom Dobropolje pohodne trase dodatno označili in pohoda vsebinsko nadgradili. Kaj vse bomo storili, boste lahko preverili, ko se boste pohoda udeležili v letošnjem letu.

Ob tej priložnosti se zahvaljujem vsem, ki ste sodelovali pri organizaciji in izvedbi 17. Pohoda z baklami na Kamen vrh.

Za konec pa bi dal v razmislek vsem, ki organizirate prireditve: imel sem priložnost, da sem pred izdajo koledarja

prireditve lahko prebral vse prireditve, ki so del predvidenega plana društva in letošnjem letu, in bil presenečen nad izbiro imen podobnih pohodov.

Nimam nič proti, če je zimsko pohodništvo aktualno; imam pa zadržke pri strinjanju izbire naslovov za podobne pohode v naši občini.

Berem, da je preprosto lažje vzeti idejo, že znani naslov in samo dodati drugo lokacijo. Nekateri so si to drznili storiti celo na naš tradicionalen dan Pohod z baklami. Brez zamere avtorjem omenjenega, vendar menim, da slovenski jezik, zgodovina, koledarsko leto in navsezadnje domišljija omogočajo veliko več kot samo »copy paste ali po naše kopiranje«. ♦

Mladinsko društvo Dobrepolje

PREDNOVOLETNI PLES ANIMATORJEV

Ker je najpomembnejša vrednota animatorjev skupno druženje, smo se letos odločili, da se tudi od starega leta poslovimo skupaj. Petra in Nastja sta 29. 12. 2010 pripravili prednovoletni ples, na katerem smo imeli tudi delavnice, kjer smo lahko izdelali voščilnico in okrasil

svečko, to pa nato podaril enemu od so-animatorjev. Da je bil večer po vrhu tudi sladek, smo iz menija lahko zbrali kapučino (s smetano), kakav (s smetano) ali čaj. Večera se je udeležilo okrog 30 oseb, ki so odšle domov z nasmehi in navdušenjem ob dogodku.

..... PONOVA PRENOVA KLUBA .....

Na pismo, ki smo ga prejšnji mesec objavili kot vabilo na našo čistilno akcijo, se je odzvalo 15 zeeelo pridnih parov rok, pa tudi nekaj 'firbcev', in tako nam je 27. 12. 2010 s skupnimi močmi uspelo postaviti klub na noge. Dekleti sta temeljito počistili kuhinjo in toaleta, fantje pa so poprijeli za vedra, metle, cunje in počistili po tleh, sestavili DJ-oder, okrasili plesišče, zašili zofe... V času kosila so nas pričakale pice. Dan sploh ni bil tako zelo naporen, saj so veliko večino reči (predvsem kuhinjskih sredstev) pospravile kar naše obiskovalke miške, ki so čistilno akcijo očitno organizirale že pred nami. © Tudi s temi smo se sedaj dogovorili o prekinitvi uporabe naših prostorov. Najbolj pridne še vedno čaka obljubljena nagrada in sicer MDD majice, ki jih dobite pri Ambrožu!

Vsem udeleženiim se najlepše zahvaljujemo za voljo in pomoč!

Pripravila: Nastja Pugelj

PRAZNUJMO Z ZELNIKOM & SMOOTHIE PARTY

Minilo je že 5 let, odkar uspešno deluje naša spletna stran www.zelnik.net, zato smo to morali primerno proslaviti! Dogodek se je zgodil 15. 1. 2011 po občnem zboru Mladinskega društva. Da je bilo vzdušje še bolj zabavno, smo v našem »kuhinjskem baru« pripravljali *smoothy*-je (ti. goste sokove). Naredili smo jih okrog 50 in od teh so pošli čisto vsi, torej v dobroto le teh ne dvomimo, kar nam je dalo zagon za še kakšen tak večer.

Nastja Pugelj

Za nami je dokaj uspešno leto, pred nami pa so novi izzivi. In že je tu prvi projekt. Organizirali bomo računalniško delavnico, tokrat z naslovom: »Programski jezik PHP in programiranje v Joomla!.« Delavnica bo nekako nadaljevanje lanske delavnice »Izdelava spletnih strani«, za letošnjo delavnico pa bo potrebno nekoliko več računalniškega predznanja.

Delavnica bo potekala 4 ure, in sicer s pričetkom v soboto, 12. 2. 2011, ob štirih popoldne v MC Sion na Vidmu. Na delavnici bomo postavili testno okolje, naložili Joomla!, se spoznali z osnovami jezika

PHP in arhitekturo Joomla CMS – Sistema, se naučili uporabljati vire, in poskusili sprogramirati en vključek za Joomla. Predpogoj za udeležbo je vsaj bežno poznavanje kakšnega programskega jezika in delovanja spletnih strani. Zaželeno je tudi, da prinesete svoj računalnik. Na delavnico se je potrebno prijaviti, ker je število mest omejeno. Za prijavo pošljite e-pošto na naslov ekipa@zelnik.net. Za udeležbo bomo pobrali prispevek po 15 evrov.

Saj veste, več glav več ve. Zato vas vabimo, če zveste kaj zanimivega in bi to radi objavili na Zelniku, to tudi storite. To lahko naredite tako, da pošljete vsebino za objavo na ekipa@zelnik.net, lahko pa se tudi registrirate in vsebino objavite sami.

Tomaž Šuštar

delavnica

**Prøgramski jezik PHP
in
Prøgramiranje v Joomla!**

MC S10n na Vidmu
Søbøta, 12. 2. 2011,
ob 16.00

Prijave in informacije
na ekipa@zelnik.net
www.zelnik.net

Piše: **Zdravko Marič**, dr.med.

Odraščanje maminega sinka Binka

Poznam nekega Binkeca iz kraja, kjer sem preživel svoje otroštvo, ki je bil rojen na binkoštno nedeljo. To je edini binkošti, ko njegova mama ni mogla za ta praznik k sveti maši. Binkec je imel poleg vseh prijateljev enega nekako bolj osebnega prijatelja, ki mu je bilo ime Problem, pisal pa se je Vsakdanji, ter prijateljico, ki ji je bilo ime Težava, pisala pa se je Življenjska. Prijatelj Problem se je z Binkecom družil vsak dan, Težava pa le občasno, a si je srečanja z njo veliko bolj zapomnil. Poglejmo, kako se je vse skupaj začelo: nekega dne je Binkec zaspal in ni šel v šolo. Ko se je zbudil, pogledal na uro in dojel, da bo zamudil šolo, je nenadoma začutil, da mu je nekdo potrkal zadaj po glavi. Ves začuden je vprašal: "Kdo pa si, ki tako neprijetno trkaš po moji lobanji?" "Jaz sem tvoj novi prijatelj, ime mi je Problem, sem zelo zvest in te bom spremljal celo življenje." Binkec je takoj začutil, da bo ta novi prijatelj nekdo, s katerim se bo moral preveč ukvarjati, zato se je odločil, da ga nemudoma predstavi svoji mami, ki mu je že od malega ustregla pri vsaki želji. Da bi zadovoljila Binkecovega prijatelja Problema, je napisala lažno opravičilo, češ da je bolan in Problem je za nekaj časa izginil iz hiše družine malega Binkeca. A kmalu se je spet pojavil, ko je Binkec razbil sosedovo okno, uničil kolo, ki si ga je sposodil od sošolca, pokvaril hišni računalnik in še bi lahko naštevali. In scenarij, ki je sledil, je bil vedno isti. Takoj, ko je Binkecu Problem potrkal po glavi, je stekel k mami in ji naročil, naj zadevo uredi. Dandanes rečemo takemu odnosu staršev do svojih otrok s strokovnim besedami postrežba od glave do riti. Poseben primer družjenja s Problemom je bil, ko je Binkec dobil vročino. Takoj se je seveda spet potožil mami, ki je v strahu za zdravje Binkeca le tega oblekla in ga takoj peljala k zdravniku. Čeprav je Binkec že znal govoriti, pisati in računati, so morali do zdravnika vsi: Binkec, njegova mama in prijatelj Problem. Ponavadi je zdravnik napisal zdravila in kmalu so bili spet vsi zadovoljni, Problem pa odslovljen. Nekega dne, ko sta Binkec in mama čakala na pregled pri zdravniku, sta v čakalnici srečala

sošolca Mankota, ki je k zdravniku prišel kar sam. Mama se ni mogla zadržati, da ne bi rekla: "Ja kakšno mamico pa imaš, da moraš sam k zdravniku!" pa ji Manko zabrusi: "Še rajši grem sam. Saj imam jezik, bom že znal povedati, kaj mi je." A mama se ni dala kar tako: "Kdo ti bo pa napisal opravičilo za šolo?" "Ga ne potrebujem; zjutraj sem namreč kar sam poklical učiteljico in ji povedal, da sem zbolel. Rekla mi je, da opravičila ne potrebuje, ker mi verjame, saj je sicer ne bi sam poklical." Binkec je ves pogovor poslušal z izredno pozornostjo in razmišljanjem... "Kaj?" si je mislil sam pri sebi... "Manko vse stvari s prijateljem Problemom rešuje sam. Manko ne steče k mami, ko mu Problem trka po glavi, ampak ga pogleda v oči, naredi načrt za rešitev in nadležnega prijatelja odpravi s svojimi dejanji sam, brez mame, brez očija, brez tetice in botrce... Budala Manko, meni je veliko lažje." In živel je v svojem in mamičinem prepričanju še naprej.

Leta so minevala, življenje je prinašalo čedalje več tegob in srečevanja in trkanja po glavi s strani prijatelja Problema so bila vedno bolj pogosta. Sčasoma se

Pokažimo zobe in odločnost vsakdanjim problemom, odpravljajmo nezdrave življenjske navade in sprejmi mo telesno aktivnost kot del našega vsakdana.

je dogajalo tudi to, da je Binkec bodisi mami zamolčal, da je Problem spet na obisku, ali pa se je zgodilo, da mama zahtevam Problema ni mogla ustreči, saj ni imela časa. In takrat se je le ta razpasel, trkal in vrtal je po glavi našega Binkeca tako močno, da je priklical njegovo novo prijateljico z imenom Življenjska Težava. To je bila nadvse nadležna gospa z debelo zadnjico, ki ni samo trkala po Binkotovi glavi, ampak je vsakič, ko je pomislil na njo, dobil občutek, da mu gospa sedi na ramenih in ga zabija v tla. Tudi mama je ni mogla odpraviti kar tako, saj za kaj takega zaradi svoje starosti in izčrpanosti tega ni bila več zmožna. In Binkec je bil v tistem trenutku postavljen pred dejstvo: pogosti obiski Problema Vsakdanjega, ki so se pojavljali zaradi prekomernega kajenja, so priklicali na obisk gospo Težavo Življenjsko tistega dne, ko je Binkec zjutraj izkašljal krvavo sluz. A Težave se ne da kar odsloviti, ampak jo je treba odpraviti na daljši rok. Tega pa Binkec ni bil zmožen. Poskušal je na razne načine; med drugim tudi tako, da je za več dni odpotoval v daljne kraje, misleč, da bo Težavo pustil doma; a glej ga zlomka: čim je kamorkoli prišel, je takoj spet začutil vso težo gospe Težave na svojih ramenih; Življenjska Težava je šla za njim... Vsi poskusi so bili torej zaman, Binkec se je zato začel nagibati k obupu. A preden je stopil na pot pogube, se je spomnil na svojega sošolca Mankota. Poklical ga je in ga prosil za pogovor, saj je v letih, ko se nista videvala, Manko postal uspešen družinski terapevt, vedno pripravljen na pogovor in pomoč. Natančno mu je opisal vse, kar se mu dogaja in Manko ga je pozorno poslušal. Odgovor in primerno rešitev za Binkeca je našel takoj, saj je opisane težave poznal tako iz svojega življenja, kakor tudi iz poklicne prakse. Tako mu je svetoval:

"Tvoje življenje ni zaznamovano z nekim prekletstvom, ki bi ti prinašalo psihične bolečine. Tvoje življenje je podobno življenju večine, razlika je morda v tem, da je bilo v otroštvu preveč lagodno in se ti je z odraščanjem v zavesti ustvarjala norma, ki ti je dajala lažno zahtevo, da mora v življenju vse teči gladko in da morajo eventualne ovire, ki ti stopijo kadarkoli na pot, reševati ljudje iz tvoje okolice. Zapomni si: Prijatelj Problem preži nate in na vsakega izmed nas ves čas in povsod ter čaka, da mu obrnemo hrbet. Takrat nam neslišno pride za hrbet in potrkaja po glavi. Vseeno mu je, če ga predamo komu drugemu, da zadosti njegovim zahtevam; naslednjič bo sigurno spet potrkal po naši glavi in ne po glavi tistega, ki nas je rešil pred njim prejšnjikrat. Raje se obrnimo proti njemu, mu

poglejmo v oči in povejmo: pojdi drugam, ne boš trkal po moji lobanji. To storimo s tem, da ga odpravimo sami. Še več; sčasoma bomo prisotnost Problema začutili že tudi, ko bo prežal na nas še od daleč. Takoj ga tudi na daleč odpravimo, še preden bo uspel potrkati po naši glavi. Če pa se slučajno zgodi, da se nam na ramena usede gospa Težava, jo takoj vrzimo s hrbta s tako močjo, da se polomi, ko pade na tla. Seveda vse to ni enostavno, še posebej za gospo Življenjsko Težavo ponavadi že potrebujemo pomoč bližnjega. Se pa splača začeti čim prej, četudi nismo več rosno mladi. To velja tudi za naše zdravje. Tam je prijatelj Problem najbolj uspešen, saj je v času polpretekle

zgodovine v ljudeh zgradil prepričanje, da morajo v času, ko zbolijo, pred Problemom poklekniti in ga pripeljati, ne da bi se z njim spopadli, direktno do zdravnika, ga predati zdravniku v reševanje, sami pa storiti nič, pa tega malo. Če jim zdravnik svetuje, kako bi se lahko v prihodnje obiskom prijatelja Problema izognili, tega ne samo, da ne jemljejo resno, še več: mislijo, da jim noče predpisati "najboljših" zdravil in so celo užaljeni. Zato se z zanemarjanjem preprečevanja obiskov prijatelja Problema bolezenski znaki kljub jemanju raznih tablet kopičijo do take mere, da pride na obisk gospa Življenjska Težava, ki jo nekateri kličejo tudi gospa Zdravstvena Težava. In

ta gospa je na obisku pri tebi, Binko, glede na to, da pljuvaš kri in ker srečan s Problemom in Težavo nikoli nisi reševal sam. Tudi zdaj Zdravstvene Težave ne boš mogel odpraviti sam. Zato v tem trenutku moraš do zdravnika, v bodoče pa le poslušaj moje in njegove nasvete. Moji so tisti, ki sem ti jih že povedal: ne potiskaj glave v pesek, ko ti problem potrka na vrata; reši ga takoj, v bodoče pa ga skušaj začutiti in odgnati že takrat, ko se ti šele približuje. Zdravnikovi pa so tisti v zvezi z zdravim življenjskim slogom, ki prav tako že vnaprej odganja Problem, gospe Zdravstveni Težavi pa sploh ne pusti zraven, približala se bo lahko šele v pozni starosti."

IZ DRUŠTVA UPKOJENCEV DOBREPOLJE

Ne bodi sam, pridruži se nam

Kako ste preživeli najdaljšo noč? Vam bo silvestrska noč ostala v lepem spominu? Se vam je zgodilo kaj nepozabnega? Že kar slišim odgovor: »Noč kot vsaka noč, naslednji dan, kot vsak navaden dan«. Pa še res je! Tudi pri meni ni bilo nič drugače. Naj vam priznam le to, da mi je na Silvestrovo manjkala vaša družba.

Zdaj pa samo »ŠTART«, in veselo naprej. Za letošnje leto že načrtujemo; zabave, izlete. Tudi piknik bo! Pa srečanje naših »najmlajših« v mesecu maju. Če boste za to, imamo lahko tudi pohod po ravnem. Mogoče nas bodo mimoidoči pozdravili z aplavzom. Kaj mislite, nam bo uspelo? Za vse naše dejavnosti za leto

Poslovili so se:

1. GODEC Marija, Podgora
2. PUGELJ Tončka, Videm
3. CIMERMAN Ciril, Mala vas
4. ŠUŠTAR Franci, Podgorica
5. ŠTEH Ana, Videm
6. HROVAT Anton, Hočevje
7. ŠUŠTAR Franc, Zagorica
8. ERČULJ Ivanka, Podgora
9. ZABUKOVEC Rezka, Zdenska vas
10. ERČULJ Vinko, Vodice
11. ADAMIČ Marija, Ponikve
12. HREN Jože, Zagorica
13. KOVAČIČ Antonija, Zagorica
14. MASLO Rozi, Videm

2011 se bomo dogovorili na naslednji seji upravnega odbora. Vi pa boste o vsem obveščeni na občnem zboru in v naslednjem »NAŠEM KRAJU«. Za začetek naj vam zaupam, da bomo imeli 5. marca pusto vanje, zabaval nas bo ansambel »BO ŽE KAKU« (ansambel poznamo že iz Martinovanja).

13. marca občni zbor, **19. marca** pa gremo na enotedenski oddih v hotel Delfin v Izolo.

V letu 2010 je v naše vrste »skočilo« 17 novih članov. Žal, moram pa tudi poročati, da se je za vedno od nas poslovilo 14 članov. Ko misliš, da se je vse umirilo, pa pride zopet žalostna vest ...

OBVESTILO!

V društvu upokojencev so že stekle priprave na organizirano letovanje v Izoli. Letovali bomo **od sobote 19. 3. pa do sobote 26. 3. 2011.**

Za lažjo odločitev vam ponujamo cenik za čas **od 1. 3. - 31. 3. 2011.**

- 7 dnevni penzion v dvoposteljni sobi/osebo je 252,00 EUR
- 7 dnevni polpenzion v dvoposteljni sobi/osebo je 220,50 EUR
- 7 dnevni penzion v enoposteljni sobi je 296,10 EUR
- 7 dnevni polpenzion v enoposteljni sobi je 264,60 EUR

V ceni 7-dnevnega penziona je že upoštevan 10 % upokojenski popust.

Plača se še turistična taksa, v višini 1,01 EUR na osebo/dan.

Invalidi s potrjeno člansko izkaznico so oproščeni plačila turistične takse.

Plačilo je po izteku letovanja na recepciji hotela:

- z gotovino
- s plačilno kartico na tri čeke

Organizirali bomo avtobusni prevoz v Izolo in nazaj!

Poverjeniki bodo pobirali prijave s plačilom akontacije v znesku 15 EUR skupaj s pobiranjem članarine za leto 2011, to je v prvi polovici januarja.

(RAZ-)VREDNOTENJE DEDIŠČINE?

Izr. prof. dr. Vito HAZLER

Med nekaterimi strokovnjaki s področja stavbarstva in varstva dediščine se že nekaj let krepki prepričuje, da so ogrožene bistvene kulturne značilnosti našega naroda, da so ogrožene tipične regionalne in lokalne poselitvene in stavbne identitete. Zgroženi so nad dogajanjem v slovenski družbi, ki jo je zajel plaz amerikanizacije in globalizacije in je zato vse manj prostora za nacionalne kulturne posebnosti in značilnosti. Strokovnjaki pa so zgroženi tudi zato, ker se vse več ljudi veliko raje identificira oziroma poistoveti s tujim kulturnim izročilom in tujimi simboli, kot na primer s slovensko identitetno zakladnico, saj v naš kulturni prostor vstopajo kanadske, ameriške, finske, švedske, bavarske, avstrijske stavbarske prvine, a tistih »tipično« slovenskih nihče več ne upošteva, zato odhajajo na smetišče zgodovine.

Toda kaj pravzaprav je identiteta oziroma po slovensko istovetnost? Na področju stavbarstva v bistvu pomeni skupek skladnih oblikovnih potez, ki označujejo določen objekt, stavbo ali napravo v njeni izvorni prepoznavnosti. V nekoliko drugačnem pomenu nekateri teoretiki pod identiteto razumejo vse tiste pojavne oblike in dosežke v preteklosti, ki so lastne in torej značilne za določeno skupnost. Vendar se identiteta nanaša tudi na osebe in pomeni skupek značajskih potez določenega posameznika; torej naj bi bili s takšnimi ali z drugačnimi identitetami zaznamovani bolj ali manj vsi ljudje in seveda tudi različne socialne, poklicne in interesne skupine. V prostorskem in poselitvenem pomenu bi se naj identitete v različnih oblikah pojavljale tudi po posameznih pokrajinah, regijah, občinah in seveda tudi po državi. Z identitetami naj bi bili torej zaznamovani prav vsi in vse naše življenjsko okolje. To je v bistvu pomembno tudi za delovanje posameznikov v vsakdanjem življenju, da nas drugi sploh prepoznajo in zaznajo; in identitete so pomembne tudi za vse pojavne oblike skupnosti in ne nazadnje tudi za poselitveni prostor, ki njegovo etnijo loči od drugih in je zato kulturno drugačna in izvorna.

Toda z identitetami je po navadi velik križ, saj so v javnem življenju vedno del nekega dogovora, ki je po večini omejen le na določeno interesno skupino stanovskega ali političnega značaja. Zato identitete le v izjemnih primerih dosežejo splošni nacionalni konsenz. Takšne splošno sprejete slovenske identitete so na primer zastava, grb, glavno mesto Ljubljana, z ustavo začrtana demokratična družba, celovitost Piranskega zaliva, slovenščina in njena znamenita dvojina, značilno uniformirani vojska, policija, gasilci in pismonoše, avtomobilske tablice in še bi lahko naštevali. Identitete državne pa so tudi njene naravnogeografske in posledično s tem povezane kulturno-etnološke značilnosti, ki jih na zelo podoben način prepoznajo geografi, ko govorijo o naravnogeografski podobi Slovenije, krajinski arhitekti, kadar imajo v mislih posamezne pokrajinske tipe, etnologi, ko govorijo o alpskem, panonskem, osrednjeslovenskem in sredozemskem kulturnem območju ter tudi dialektologi, ko raziskujejo dialektološko razdelitev slovenskega ozemlja.

Z večino teh splošnih nacionalno pomembnih identitet smo se po večini seznanili že doma v družinskem okolju, nato v vzgojnih procesih od vrtca do osnovne šole, nato na delovnem mestu in v drugih oblikah javnega življenja. Zelo pomembni pri dojemanju lastnih in tujih identitet so v zadnjih desetletjih mediji, še posebej televizija in internet, kjer nas iz ure v uro zasipavajo z vse mogočimi identitetami, med katerimi pa še posebej izstopa kulturna in značajska podoba ameriške družbe in njen najbolj izpostavljen člen – zastava; njo kot najprepoznavnejši znak te družbe vtaknejo v popolnoma vsako oddajo ali film – še v kuharske nasvete! A to je že del premišljene etatične strategije prepoznavanja in identificiranja, česar se pri nas šele učimo.

Strokovnjaki ugotavljajo, da so identitete tudi del osebnih in kolektivnih vrednot – del samopodobe posameznikov in skupin oziroma družbene skupnosti. Vendar je treba biti v teh opredelitvah skrajno pozoren na temeljno lastnost večine identitet – njihovo stalno spreminjanje. Tudi stopnja intenzivnosti kulturnih in vsakdanjih življenjskih identitet ni vedno povsod enaka, zato za dejanske identitete veljajo v bistvu le tiste, ki so žive, ki jih posamezniki in skupnost sprejemajo in so del njihovega gospodarskega prizadevanja ter vsakdanjega ali prazničnega načina življenja. Pri tem se lahko vrednostne ocene o istih kulturnih in vsakodnevnih življenjskih pojavih zelo razlikujejo, kar ima za posledico različno dojemanje in sprejemanje identitetnih vrednosti in pomenov. Navajamo tri značilne primere:

1) Narodnozabavna glasba je danes sprejeta kot vrednota slovenske kulturne dediščine. Kot izraz kulturnega in glasbenega izražanja je vsakodnevna sopotnica vsaj polovici Slovincem (npr. celo kot pozivnik na mobilniku), saj se z njo se identificirajo doma in po svetu. A nekaterim drugim Slovincem ta glasba ne pomeni nič in se raje identificirajo kot rokerji, pankerji, rejverji ali privrženci klasike.

2) Pred leti je neka katoliška družina v Zgornji Savinjski dolini sprejela vero Jehovovih prič. Takoj so prenehali skrbeti za svojo zidano kapelo pred hišo. Kapeli ni pomagala niti strokovna avtoriteta konservatorja, ki je nekaj let prej kapelo uvrstil na seznam kulturne dediščine. Ob terenskem ogledu mu je hišni gospodar pokazal stran iz Stare zaveze z besedilom: »Ne malikuj!« in usoda kapele je bila s takim gospodarjevim istovetenjem z njegovim novim verskim prepričanjem že predtem zapečatena. Danes je »kapela« le še kup z vlagom prepojene opeke.

3) Tudi tretji primer ilustrira različnost razumevanja pojavov. Na poti iz Gornjega Gradu, čez Dobrovlje in Menino, so pred več kot tremi stoletji po gozdnih poteh postavljali t. i. potna znamenja, zelo pomembne orientacijske točke poštanim slom. Na las so bila podobna zidanim religioznim znamenjem. A so po uvedbi rednih poštne povezav izgubila svoj pomen in potem jih ni nihče več obnavljal. Ker se domačini niti religiozno niti kulturno z njimi ne identificirajo, so do znamenj brezbrizni, zato propadajo. »Niso posvečena, zato niso naša skrb!«, pravijo.

Podobno disjunktivne so tudi vrednostne ocene številnih drugih zvrsti stavbarstva, še posebej v primerih, ko se prekrivajo interesi spomeniškovarstvene stroke in lastnikov. Konservatoriji prepoznajo in vrednotijo med drugimi tudi stavbe, ki so jih lastniki že zdavnaj črtali s seznama redne uporabe. Zanje so dotrajale, so nefunkcionalne, zato se z njimi nikakor več ne identificirajo, mogoče le kot vir gradiv (kamen) ali kuriva (les).¹

Najpogosteje se takšna neskladja dogajajo ob nadomestnih gradnjah, ko lastniki ob stari stavbi (hiši) po vseh pridobljenih soglasjih postavijo novo. Spomeniškovarstveni delavci si nato na vse načine prizadevajo, da bi lastnik ohranil staro hišo, mu govorijo o »arhitekturni skladnosti«, »prvobitnosti«, »izjemnosti«, »tipičnosti«, »tradicionalnosti« in o drugih strokovnih argumentih, ki pa pri lastniku večinoma ne vzbudijo nikakršnega »sočutja«. Agonija stavbe traja nekaj let, dokler se objekt sam ne poruši. Izhod bi bil mogoče v prenosu stavbe v muzej na prostem, a to so varstveni ukrepi, ki pri nas niso bili nikoli povsem zaželeni.²

Graditelji, lastniki in uporabniki so svoja prebivališča, gospodarske stavbe in naprave vedno obravnavali zelo racionalno. Zato tudi so naše najstarejše stavbe v svojem obstoju doživljale vrsto sprememb. Ko so za uporabnike postale nefunkcionalne, pretesne, premalo udobne in neuskajene z dosežki sodobne gradnje, so jih prezidali po sodobnejših gradbenih merilih, jim dograjevali nove prostore, vgrajevali večja okna in vrata, jih delno podrli ali nadzidali ali pa podrli do temeljev. Zanimivo: pogosto so ohranili (če je seveda bila) samo obokano klet, ki so jo prepoznali kot funkcionalno vrednost (ustrezna vlaga in temperatura, trdnost zidave, atraktivnost prostora idr.).

Vedno je bilo od uporabnikove oziroma lastnikove gmotne moči odvisno, kolikšna je bila intenzivnost omenjenih sprememb, dopolnitev in ohranjanj. Navadno so posodobitvam najprej podlegle hiše, nato gospodarska poslopja in šele nazadnje vse drugo. Zelo poredko ali pa zelo postopoma so uporabniki preurejali na primer visokogorske pastirske stanove ali stajе; to so bila večinoma letna začasna prebivališča in zavetišča, kjer je bilo povsem zadoščeno osnovnim pogojem prebivanja in varovanja živali. In prav zato so se na nekaterih pašnih planinah ohranile celo staroselske (keltske) stavbne prvine, ki imajo danes veliko vrednost ter so pomembna identiteta alpske in karavanške pašne kulture. A, če je živa, funkcionalna, se tudi ta identiteta posodablja in danes imamo vse več delujočih planin, kjer se na lesenih strehah pojavljajo sončni in toplotni kolektorji, televizijske antene, zidani dimniki, prizidki za garaže in druga »sodobna navlaka«, ki je trn v peti vsem skrbnikom narave in kulture.

Danes so le redke po 200 ali celo le pol manj let stare kmečke in delavske stanovanjske hiše, ki jih ne bi dosegle vsaj minimalne preureditve. Podobno so ravnali tudi uporabniki drugih družbenih stanov. Številni in bistveno starejši gradovi (npr. Turjaški grad), cerkve (npr. Dvorska vas), samostani (npr. Stična), mestne palače (npr. Stiški dvorec v Ljubljani) ter drugi objekti so bili deležni večkratnih gradbenih prezidav. Zato kar številne slovenske katoliške cerkve vsebujejo sestavine romanske, gotske in baročne dobe, a jih kljub tej njihovi časovni in likovni heterogenosti sprejemamo kot nekaj povsem samoumevnega in normalnega – brez kakršnih koli zadržkov so prepoznane kot ključne identitete posameznih krajev. Takšna je na primer poleg že omenjene tudi župnijska cerkev v Sv. Gregorju nad Velikimi Laščami, podružnična cerkev sv. Trojice v Hrastovljah, župnijska cerkev sv. Štefana v Ribnici in navsezadnje tudi baročna cerkev sv. Križa v Vidmu v Dobropoljski dolini, ki nikakor ni povsem iz »enega liva« kot objektu iz samo enega likovnega sloga po navadi pravijo umetnostni zgodovinarji.

Povsem podoben odnos do posodabljanj starih in gradnje novih stavb je od nekdaj lasten ljudem v dobropoljski dolini. V zadnjih desetletjih se je po logiki posodabljanj in nadomestnih gradenj za vedno poslovila cela vrsta »tipičnih« zidanih in lesenih hiš ter gospodarskih poslopij, ki so bili nekoč ključnega gospodarskega pomena ali so odsevali raznovrstnost bivalne kulture dobropoljskih družin. Recept je zelo preprost: ko so stavbe postale premalo funkcionalne so jih nekatere začeli preurejati, ko se to ni več obneslo, so jih podrli in nadomestili z novimi. Pri tem niso poznali nikakršnega sočutja do preteklosti in »ostarelih« identitet – le tu in tam se še kakšni ostareli oče ali mama ni hotel posloviti od svoje rojstne hiše in so jo zato mladi gospodarji ohranjali le še do njegove smrti.

Osnovni namen posodabljanja starih objektov je prilagajanje sodobnim standardom prebivanja in funkcionalnosti. Zato se ob preurejanjih »porazgubijo« za stari objekt značilni strešni zidci – ksimsi, ometi, obrobe oken, nakloni streh, kritine in druge funkcionalno in gradbeno preživele sestavine, ki jih seve-

Slika 1: Zagorica 25. Lastnik si je na temeljih stare kamnite hiše postavil reprezentativno prebivališče. Povsem se je identificiral s predstavami o sodobnih gradbenih vzorih in te smeri nadgradil še s svojsko postavitvijo nosilnih stebrov, kar hišo uvršča med vaške posebnosti in je v bistvu nova identiteta kraja (Foto: V. Hazler, 5. 2. 2010).

¹ Na Korenu nad Horjulom je pred leti neki lastnik podrli imenitno enonadstropno zidano družinsko hišo, kjer so pred 2. svetovno vojno ljubljanskim zdravnikom oddajali sobe za nedeljska druženja in oddih. Zdajšnji lastnik tega modela ni hotel prenesti v sodobnost: on bi živel v novi hiši, staro pa bi preuredil v apartmaje. O ohranitvi ni hotel niti slišati, saj je staro hišo identificiral (istovetil) s hladom, prepihom, fizičnim delom, z bivanjskih neugodjem, s predimenzioniranostjo in z energetsko potratnostjo. Hišo je dobesedno sovražil in ko je zbral ekipo delavcev, so jo podrli do temeljev.

² Polemike v Sobotni prilogi dela v marcu in aprilu na temo Muzej kozolcev na prostem, so več kot zgovorne!

da nadomestijo z novimi. Zato strehe dobijo velike strešne napušče, z industrijsko izdelane kritine, izolacijske materiale, nove vrste ometov, kamnite obloge talnih zidcev, velika plastična okna in drugo. Tudi barvanje pročelij z najbolj živahnimi barvami v dobrepoljski dolini niso več redkost. In kaj je to? Nova dobrepoljska identiteta ali arhitekturni »greh« brez primere, ki se kot kuga širi po vsej Sloveniji.

Takšne pač so sodobne vitalne identitete predstave Slovencev in tudi Dobrepoljcev. Zato dozidave za lokale in garaže in nadzidave starih stavb niso nobena posebnost, le da v vaškem ali trškem okolju vzbudijo nekaj več pozornosti. V primerjavi s t. i. »razvojno prenovo« Ljubljanskega gradu in s skrajno radikalnim dodatkom na operni hiši ali pa bravurozno oblikovano arhitekturo Davčnega urada Slovenije na Šmartinski cesti (noričevanje iz zdrave pameti: postrani vgrajena okna) so posodobljena pročelja starih kamnitih hiš v Zagorici (sl. 1), Podpeči (sl. 2) ali Bruhanji vasi (sl. 3) toliko kot pljunek v morje.

Slika 2: Podpeč pri Vidmu. Po barvitosti nove stavbe v dobrepoljski dolini ničemer več ne zaostajajo za hišami drugod po Sloveniji. Za vedno se poslavlja dolgočasna bela in svetlo siva barvitost pročelij iz 70. in 80. let 20. stoletja (Foto: V. Hazler, 5. 2. 2010).

Slika 3: Bruhanja vas. Stare hiše z radikalno prenovo dobivajo povsem nov videz. Le še lokacija in stegnenost doma spominjata na nekdanjo zasnovano domačije (Foto: V. Hazler, 5. 2. 2010).

Vsekakor se tudi Dobrepoljci danes bistveno bolj identificirajo s sodobnim kot preteklim stavbarstvom, zato v domove po svojih možnostih vgrajujejo najbolj atraktivne konstrukcijske, oblikovne in tehnične rešitve. Problematika varčevanja z energijo in segrevanja ozračja je dosegla tudi to območje, zato niso več redke t. i. energetske varčne, bioklimatske in druge tehnično napredne hiše. A le malo je tudi v dobrepoljski dolini na novo zgrajenih lesenih hiš, čeprav je območje bogato z lesom. V Podgorici sicer obratuje izvrstna Stolarna, d. o. o., ki proizvaja kakovostno pohištvo za opremo stanovanj in poslovnih prostorov, a to je tudi vse. Lesa je v dolini nedvomno dovolj in z vidika makroenergetske bilance bi bilo veliko smotrnejše ustanoviti močno lesnopredelovalno industrijo za tisoč ali več delavcev, kot pa da se večji del domačinov še vedno vsak dan vozi v službo v Ljubljano in zapravlja dragoceni čas, energijo in kolektivno onesnažuje ozračje.³ Lesene hiše so namreč eden izmed izzivov sodobnega slovenskega gradbeništva, varstva okolja, varčevanja z energijo in med drugim priložnost, da se ustrezno pričakovanjem vseh tistih kulturovarstvenikov in še posebej ljubiteljev t. i. »razvojnih prenov«, ki se še vedno zavzemajo za ohranjanje nekdanjih pokrajinskih stavbarskih identitet – seveda po njihovih merilih. Vendar ta pričakovanja ne bodo mogla več temeljiti na zastarelih romantičnih zazrtostih v 18. in še posebej 19. stoletje, ko naj bi se zgradila »tipična« slovenska stavbna identiteta.⁴ Tokrat naj dobijo prednost energetske varčne večšine obvladovanja naravnih gradiv in skrb za usklajen »pogovor« novih ali preurejenih objektov z okoljem.

Vendar je v vseh naših mestih, trgih in vaseh treba poskrbeti tudi za ohranitev in vzdrževanje objektov kulturne in naravne dediščine. To je del splošne omike in kulture, ki človeštvo spremlja že od njegove socializacije. Že v praskupnosti so ljudje določene točke in objekte obravnavali kulturno in so jih zato varovali ter ohranjali. Zavestno varovanje kulturnih spomenikov oziroma dediščine sega v obdobje italijanske renesanse, ko so pod vodstvom Rafaela Santija ustanovili posebni urad za varstvo starin (1515) ter začeli načrtno skrbeti za umetnine in kulturne dragocenosti iz preteklosti, saj so bile te za takratne teritorialno-politične skupnosti vse pomembnejše. Tudi nekaj stoletij poznejše razsvetljenstvo je Evropo usmerilo na pot načrtnega ohranjanja monumentalnih spomenikov, listin in predmetov iz preteklosti, saj so nastajajoče meščanske države⁵ spoznavale veliko kulturno in identitetno moč vseh vrst starin. In ta krepitev istovetnosti s preteklostjo se je potem krepila skozi vse 19. stoletje, ko so ustanavljali muzeje, postavljali muzeje na prostem in obnavljali vse več monumentalnih spomenikov – ob enem pa so krepili tudi teoretično in institucio-

³ Mogoče se bo na tem področju vendarle kaj izboljšalo. Predsednik vlade Borut Pahor je v torek, 4. maja 2010 ob 17.00 v poročilih na TV 1 vendarle govoril že o lesu kot surovini za razvoj in ne več kot o lesu energentu, iz katerega uspevajo naši gozdarji in energetske načrtovalci proizvesti le t. i. »biomaso«, sicer pa večino hlodovine izvozijo v sosednjo Avstrijo. Pri tem je slovenska katoliška cerkev vodilna.

⁴ Nekateri romantično naravnani opisovalci stavbarstva preteklih dob imajo domnevno v mislih samo t. i. podeželje – a kaj je to: mogoče vasi in trgi brez mest, nekaj polj, travnikov in gozdov?! Še bolj zabavno pa je to, da ko pišejo in govorijo o t. i. »stavbarstvu podeželja«, omenjajo samo stanovanjske hiše, medtem ko svinjake, pastirske staje, hleve, skednje, kašče, kozolce, kleti in drugo preprosto spregledajo, seveda, ker se ne ujemajo z njihovim zastarelim romantičnim pregledom podobe stavbarstva.

⁵ Npr. francoska meščanska družba ob koncu 18. stoletja in nato še habsburška monarhija.

⁶ Npr. znamenita Centralna komisija iz srede 19. stoletja, ki je delovala na temeljih dunajske umetnostnozgodovinske šole.

nalno raven varstva.⁶ Ta se je z leti močno razširila in je postala podlaga sodobnega varstva kulturne in naravne dediščine. V dobrepoljski dolini je kljub različnim novodobnim preurejanjem in posodabljanjem ohranjenih še veliko objektov kulturne dediščine. To so ostanki nekdanjih naselbin in poti, stoletne cerkve in religiozna znamenja, javni spomeniki, pokopališča in hiše, gospodarska poslopja, kozolci, vodne naprave in drugi kulturni artefakti iz preteklosti. To so bogastva doline, ki dajejo območju določen zgodovinski pridih, pomemben za identiteto pokrajine in identiteto občine v njenem političnem, gospodarskem in kulturnem pomenu. Brez teh sicer vse bolj razredčenih identitetnih točk bo lokalna skupnost postala kulturno revna in neprepoznava. Zato je zadnji čas, da občina korenito in zavestno izboljša odnos do dediščine in jo obravnava kot del svojega strateškega razvoja. Zato mora Občina Dobrepolje takoj izpeljati naslednje ukrepe:

- poiskati pomoč strokovnih služb (spomeniškega varstva, muzejev, raziskovalnih ustanov z licencami oziroma s pooblastili) za kakovostno vrednotenje dediščine;
- izdelati mora natančen pregled in nadzor nad dediščino, ki ga morajo najprej poznati vsi svetniki, župan in občinski uradniki;
- popularizirati mora dediščino med domačini, še posebej v vrtcu in šoli;
- kritično presoditi možnosti strategije varstva dediščine in njeno vključevanje v sodobno kulturno, tržno in turistično življenje;
- odločno mora zavrniti romantično interpretiranje vseh vrst kulturne dediščine (snovne in nesnovne) in naravnih znamenitosti;
- odločno zavrniti sodelovanje zagovornikov »razvojne preнове«, ki s takimi posegi uničujejo temeljno substanco kulturne dediščine in spomenikov.

Na podlagi uspešnega izvajanja teh ukrepov bodo izpolnjeni tudi pogoji iz nekaterih mednarodnih konvencij, ki jih je podpisala Republika Slovenija in so podlaga (ob resnem uveljavljanju v praksi) za pridobivanje sredstev iz evropskih skladov in naših ministrstev (kultura, kmetijstvo, gozdarstvo in prehrana). Posebej pomembno pa je aktivno vključevanje krajevnega prebivalstva v vse oblike razvoja, varstva dediščine in okolja, kar med drugim določajo tudi spodbude, zapisane v znameniti Arhuški konvenciji, ki med drugim predvideva aktivnejšo udeležbo javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah; kulturna dediščina je nedvomno sestavni del tega okolja. Zato bo treba na področju urejanja in varstva okolja ter kulturne in naravne dediščine v dobrepoljski dolini postoriti korenit »rebalans« dozdajšnjega odnosa do teh vprašanj. Ljudem bo treba približati

pomen dediščine, saj je izzivov za njeno vključevanje v sodobnost zelo veliko. Predvsem pa bo treba ljudem predstaviti bistveno sodobnejše in učinkovitejše vrednotenje – in varstvena stroka bo morala v tem bistveno bolje sodelovati z ljudmi, sicer se bodo še naprej razmnoževali šarlatani, ki danes agresivno promovirajo svoja varstvena prizadevanja v obliki t. i. »razvojnih prenov« in s tem uspevajo fizično razvrednotiti dediščino oziroma jo povsem uničiti. Dediščino imamo ali pa je nimamo. In zato je s spomeniki treba ravnati absolutno strokovno korektno. V obnovitvenih (ne: prenovitvenih) posegih mora najti spomeniškovarstvena stroka za vsako vprašanje zakaj kompetenten odgovor zato! Ta pogovorna večšina bo morala postati vrlina stroke, sicer bo čez nekaj let še tistih 0,5 % objektov v Sloveniji, ki so prepoznani za kulturno dediščino, izginilo.

KUD IŠKA VAS - dramska skupina

Vabi na ogled gledališke predstave -
tragikomedije

ŽRTVE ZAKONSKIH VIHARJEV

avtorja

Toneta Cimpermana

v soboto 29. 01. 2011, ob 19,00 uri

v Jakličevem domu, Videm - Dobrepolje

Skozi splet družinskih konfliktov in družbeno kritičnega teksta spoznamo dve družini iz popolnoma različnih okolij, katerih usoda se nepričakovano preplete... Prva družina je ugledna in premožna, oče, glava družine pa vpliven in uspešen..., v družbi veliko bolj kot doma. Druga družina je družina pozabljenega vojnega invalida iz »dolenjskega jarka«, ki se stežka bori za golo preživetje. Zgodba je postavljena v osemdeseta leta, njena družbena kot partnerska problematika pa je brezčasna, prikazana na humoren in realističen način.

To gledališko delo je bilo krstno uprizorjeno marca leta 1980. Predstava je dvignila veliko političnega prahu in bila kot revijska uprizoritev v Notranjih gorica h dne, 4. 4. 1980 s telegramom ZKO Vič prepovedana.

ZAKAJ??

Vabimo vas, da si gledališko predstavo ogledate in presodite sami.

Prodaja vstopnic: uro pred predstavo pri blagajni
dvorane

Predstava traja uro in pol in ima tri krajše odmore.

Potovanje z motorjem po Iranu (II. del)

Malce pred Esfahanom zavijeva za Chadegan, kjer je na karti zarisano veliko jezero. Esfahan tako ali tako želiva obiskati na poti nazaj. Na vrhu prelaza se ustavim in naredim nekaj posnetkov čudovitega sinje modrega jezera, ki se vije po dolini med pobočji. Cesta se spusti do jezera in kar naenkrat naletiva na zapornico. Možakar v »kapiji« nama pobere potna lista in dokumente za motorja, nama pa se niti sanja ne, kaj zdaj. Po pol ure čakanja na žgočem soncum do naju pristopi možakar 40-tih let in nama v Angleščini razloži, da se nahajava na eni izmed večjih zajezev na reki Zayandehrud - ker gre za strateško zelo pomemben objekt, je varnost pač poostrena.

Po kosilu se Ana presede med dekleta in tam se šele začne zasliševanje, saj je kot ženska, ki vozi motor, po Iranu resnična atrakcija. Eden od študentov prinese tradicionalno Iransko glasbilo taar in nanj zaigra nekaj Iranskih pesmi - ob petju kolegov. Po dveh urah se spočita, sita in polna nove energije podava naprej. Sem in tja mi motor nekaj čudno prede in ne vem, čemu bi pripisal simptome. Kaj kmalu sva ugotovila, da se ves čas voziva zelo visoko, večinoma kar okrog treh tisočakov, vendar pokrajina in temperature ne dajejo tega občutka - a naju vsake toliko časa opozorita motorja, ko kašljata čez višje predele.

Noč naju ujame v mestecu Borujen. Komajda najdeva hotel, pa še ta je odedruško drag. Za dve osebi plačava okroglih 50 dolarjev. Na splošno nama mesto deluje nekako »zahojeno«. Tudi ljudje se mi zdijo malce zaostali v primerjavi z ostalimi deli, kjer sva že bila. Za nama buljijo, kot bi priletela z Marsa. Na ulici najdeva sladoled in se s kornetom v roki vrneva nazaj v hotel, kjer naju pričaka

cela delegacija. Do mene stopi malce zanemarjen in vidno utrujen možak ter mi želi nekaj povedati. Seveda v Farsiju. Mukoma izvem, da je lastnik hotela v katerem sva nastanjena. Kmalu mi v roke porine svoj telefon, na drugi strani pa mi nekdo, ki se predstavi kot njegov brat. Hiti razlagati nekaj v zvezi z hotelom in neko promocijo, a se ne razumeva najbolje. No, v petih minutah se je kar osebno »naslikal« pred hotelom medtem, ko sem občinstvu razlagal od kje sva, kam greva, koliko konjskih moči ima motor itd.

Možakar se predstavi kot Ebrahim in razloži, da je njegov brat Mohamed, ki mi je prej dajal v roke svoj telefon, lastnik hotela v katerem sva nastanjena, a da gradi povsem nov hotel najvišjega cenovnega razreda le kakih pet kilometrov stran. Prosi naju, če se lahko zjutraj v bodočem hotelskem parku slikava z njim, saj bi bila zanj to zelo velika promocija. Lahko, a želiva na nočitev lep popust, drugače iz tega ne bo nič. Ker sva sobo že plačala, nama namesto popusta oblju-

Med čakanjem razloži, da je profesor na fakulteti za hidroinženiring, ter da je na ogled pripeljal skupino študentov. Ker se ravnokar odpravljajo na kosilo, naju povabi, naj se pridruživa. Glede na to, da nama že kruli po trebuih, hitro sprejmeva povabilo. Ko dobiva dovolilnice za prehod, se študentje napokajo v avtobus in slediva jim na spodnji del jezera, kjer je ob reki čudovit park.

Iz avtobusa prinesejo preproge, jih razgrnejo po tleh. Dekleta se posedejo posebej in fantje posebej, le Ani kot zahodnjakinji dovolijo, da med kosilom sedi v moški družbi. Šofer avtobusa prinese velike aluminijaste posode iz katerih se vijejo omamne dišave. Vsak dobi porcijo čelokebaba z rižem, solato in pijačo. Študentje so zelo zvedavi. Zanima jih, kakšno je življenje v Evropi v primerjavi z Iranom in predvsem, kakšno mnenje imamo glede Irana ter njihovega trenutnega predsednika.

bi bogat zajtrk na mestu fotografiranja ter naju vabi naj prespiva pri njem doma. Zajtrk sprejmeva. A prtljage ob 10h zvečer res nimam namena vozit na drug konec mesta. Čez kako uro sta oba pripeljala še svoje žene in mlajšega brata Ismaila, ki na bližnji fakulteti študira angleščino.

Zjutraj naju gostitelji, še vsi krmežljavi, počakajo pred hotelom in skupaj se odpeljemo do parka. Ismail hitro najde prostor na zadnjem sedežu Varadera in v petih kilometrih vožnje uživa »sto na uro« medtem, ko ga ostali člani družine fotografirajo iz avtomobila. Zajtrk je kar prehitro minil, naredili smo za album fotografij z vsemi družinskimi člani, v vseh mogočih pozah z motorji in brez. Ko smo se poslovili, so nama za spomin podarili čudovito preprogo, sliko ter naju povabili, naj se na poti nazaj ustaviva, da bova gosta v njihovi hiši. Na poti v mesto do vožnje z motorjem pride še Ebrahim, Mohameda pa ne spravimo na zadnji sedež. Pravi, da se bolj varno počuti v avtu.

VROČE!

Skozi gorovje Zagros naju cesta pelje do Shiraza. Zrak je svež, a ker je cel Iran nekakšna planota, se tudi na višini 3700 m počutiš, kot bi vozil po dolenskih gričih. Le motor sem pa tja malo »pojamma«. Ko se peš kam zaženeš, dajo pljuča hitro vedeti, da nekaj »ne štima«. Pred Shirazom se spustiva malce nižje in takrat vročina pritisne brez usmiljenja, pod čelado pa kot v ekonom loncu. Področje je znano predvsem po dobrem vinu, ki se ga tu po Islamski revoluciji prideluje in pije le še na črno. Nekaj ga sicer uradno še pri-

delajo za izvoz, v večini pa grozdne jagode pojedjo še preden zavrejo.

Iz Shiraza komaj najdeva pravo pot. Iranci imajo zelo čudne cestne table - nikjer ne piše smer naslednjega mesta, le avenije in bulevardi. Tako se v vsakem krožišču ustaviva in vprašava za smer. Popoldan motorje parkirava pred, nekdam mogočnim, Persepolisom, mestom, ki je nekoč vsakemu prišleku pokazalo vso slavo in moč Perzije. Tukaj je le malo priložnosti za spanje. Pred vhodom je nekakšen turistični kompleks, a je spanje v bungalovih prav po Iransko zasoljeno. S cmokom v grlu odštejeva 50 ameriških dolarjev za eno noč in se v mesto odpraviva nekaj pojest.

Čeprav sva sredi puščave, kjer redko pade dež, imava srečo, saj se zjutraj oblaki prav grozeče pomikajo po nebu, in ko

se oblečena v flisu sprehodiva do vhoda, se prav pošteno usuje. Ko pod majhnim nadstreškom čakava, da se nebo izlije, se sprašujem, kako nama uspe priti sem prav na edini deževni dan v celem mesecu. V 10 minutah dež poneha, sonce pa pritisne z vso močjo – težko je verjeti, kakšna sprememba v tako kratkem času. Ko se sprehodiš po stopnišču, ki je nekdam vodilo v eno izmed največjih mest, se počutiš kot nekdanji vladarji, ki so tu sejali strah in spoštovanje. Mogoče k temu občutku malce pripomore tudi to, da sem in tja zamenjava turistične znamenitosti, saj naju Iranci z zanimanjem opazujejo. Tako sva nehote zmotila kar nekaj šolskih ekskurzij, saj je mladina, še posebej dekleta, najbolj zvedava. Ta sem in tja Ano kar »okupirajo« in ji ena čez drugo postavljajo na tisoče vprašanj, obenem pa še malce vadijo svoje znanje angleškega jezika.

Ko zapuščas Persepolis, se za WC-ji in grmičevjem skriva zadnje šahovo mesto šotorov.

Iz Persepolisa in kraljevih grobnic se po avtocesti podava malce globlje v puščavo. Med vožnjo naju Iranci prehitvevajo in nama ponujajo sadje in piškote. Tako mi mladenič iz mimovozečega avtomobila pri hitrosti 100km/h kar med vožnjo v roko natrese kiselkasto zeleno sadje, kateremu še sedaj ne vem imena.

Pred Yazdom se povzpneva prek 3500 metrov visoko in motorja spet malce pokašljata, za povrhu pa naju vso pot čez planoto pere nevihta. Voziva se po puščavi skoraj 3000 metrov visoko, a pokrajina ne vzbujata tega občutka.

Yazd je popolnoma puščavsko mesto. Mogoče malce preveč turistično za najin okus. V centru najdeva izredno lep hotel-

ček z notranjim dvoriščem, po kakršnih mesto tudi slovi. Čez dan se tu ne dogaja veliko, saj se zaradi vročine vsi poskrijejo za hladnimi, iz blata in slame zidanimi zidovi. Mesto oživi šele zvečer, pa čeprav močan veter raznaša pesek po ulicah in ga rine v vse mogoče odprtine.

Celoten stari del mesta je zidan iz blata in slame. Z ozkimi ulicami in notranjimi dvorišči. S tem sistemom gradnje se prebivalci zaščitijo pred sončno pripeko in nadležnimi peščenimi viharji. Skoraj vsaka hiša v Yazdu ima tudi svoj »badgir«, oziroma vetrni stolp. Kvadrast podaljšek, ki štrli iz strehe ujame še tako lahen vetrič in ga ohlajenega v vodnem bazenu, pošlje v notranjost hiše - nekakšna starodobna klimatska naprava, ki dejansko funkcioniira. Najin glavni cilj v Yazdu so pogrebni stolpi ali stolpi tišine, kot jim tudi pravijo. Pred Islamom je bila na tem območju zelo razširjena religija Zoroastrizma. Zoroastri so zagovarjali čistost osnovnih elementov zraka, zemlje in vode. Zaradi prepričanja umrlih niso nikoli pokopavali, saj bi s tem onesnažili zemljo, pri sežigu pa bi prišlo do kontaminacije zraka. Da so to težavo rešili, so na vrhu hribov postavili tako imenovane pogrebne stolpe, kamor so umrle odložili in pustili. Postopek razgradnje trupla so prevzeli mrhovinarji, ki so truplo obrali do kosti. Danes se teh postopkov ne poslužujejo več, saj umrle pokopavajo v betoniranih sarkofagih, ki zagotavljajo, da razpadajoče truplo ne bo prišlo v stik z okolico.

Zvečer sva našla perzijsko 'telovadnico', kjer še danes izvajajo neke vrste skupinsko telovadbo, imenovano Zurkaniyeh. Vse se dogaja v okroglem prostoru, ki ima na sredini poglobljen del, namenjen približno osmim telovadcem. Možakar, ki sedi na nekakšni prižnici, z bobnom in tekstom daje ritem, od udeležencev pa je odvisno, kako bodo glasbo povezali z gibanjem. Celotna vadba traja približno uro, pri njej pa uporabljajo

določene pripomočke, kot so verige in gromozanski keglji, katere vihtijo nad glavami. Gledalci so razvrščeni okrog ringa in ob precejanju čaja skozi zobe spremljajo dogajanje. Čeprav je na prvi pogled vse skupaj videti malce smešno, se možakarji v ringu pošteno spotijo in marsikdo zaradi izčrpanosti sem in tja spusti kakšno vajo.

V hotelčku, kjer sva bila nastanjena, je bival tudi Iranski par, ki si je v Yazdu privoščil krajši dopust. On jih je imel okrog 40, ona kakih 10 let manj. Že na prvi pogled se je videlo, da sodita med tradicionalne Irance - kar se življenjskih nazorov tiče. Presenetilo me je, da sta dopust

preživljala z njegovimi starši - v isti sobi. V Iranu je to nekaj povsem običajnega, pri nas pa bi se tašča in 'tamlada' potolkli med seboj že prvi dan. Kot sem kasneje izvedel, je to pri njih redna praksa in zakonca na dopust skoraj nikoli ne gresta le v dvoje. Moram priznati, da so bili strašno prijazni, saj so vsakič, ko so naju zagledali na dvorišču iz sobe že nosili čaj, sadje in piškote.

Yazd je bilo težko zapustiti, tako se nama je priljubil. Skozi žgočo puščavo sva jo kar po 'autobahnu' potegnili v Esfahan. Pravijo mu »pol sveta«, in ko si enkrat tam, je popolnoma jasno zakaj. ♦

Ogled biatlonske tekme

Anja Padar

Občina Dobrepolje je sedmošolcem PŠ Struge in matične šole na Vidmu ter nekaterim šestošolcem omogočila, da so se 16. 12. 2010 brezplačno podali na neponovljivo življenjsko dogodivščino, ki bo marsikomu ostala v lepem spominu, ogled biatlonske tekme na Pokljuki. Otroci so se na pot odpravili že ob 8.00 in si ob 10.30 ogledali prvo letošnjo poključsko moško preizkušnjo, na kateri je sodelovalo preko 100 tekmovalcev, med njimi tudi štirje Slovenci (Klemen Bauer, Jakov Fak, Janez Marič, Peter Dokl), za katere so glasno, vneto, evforično navijali, za Klemna Bauerja pa so pripravili tudi navijaški transparent. Tekma se žal ni zaključila po naših pričakovanjih; Jakov Fak je bil 38., Klemen Bauer 44., Janez Marič 56. in Peter Dokl 94; se je pa naš dan zaključil z idiličnim slikanjem s poključsko maskoto in odhodom domov. Z otroki smo polni vtisov odšli proti domu, bogatejši za izkušnjo več in zavedanjem, kaj pomeni vrhunski šport. ♦

Odbojkarji ŠD Dobrepolje zmagovalci medobčinske lige v odbojki

Bojan Novak

Pod okriljem Zveze športnih organizacij Grosuplje že vrsto let potekajo številna rekreativna medobčinska tekmovanja. Odbojkarstva se že od ustanovitve društva udeležuje tudi ekipa ŠD Dobrepolje.

V letošnji ligi za moške je nastopalo 8 ekip iz občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobrepolje. Tekmovanje je potekalo po dvokrožnem ligaškem sistemu. Vsaka ekipa se je z vsako pomerila dvakrat, enkrat spomladi in drugič jeseni.

Po odličnem jesenskem delu, ko smo uspeli zmagati na vseh sedmih tekmah, smo se naslova prvakov prvič veselili igralci ŠD Dobrepolje.

Ekipo smo zastopali: Bojan Novak, Miha Kuplenk, Simon Mohar, Matej Drobnič, Matjaž Šuštaršič, Jože Babič, Uroš Gačnik, Dejan Strnad, Jernej Klinc in Andreja Novak.

Naj ob tem bralce, ki jim je všeč igranje odbojke, povabim, da se nam pridružijo vsak ponedeljek od 18.30 do 20.00 v šolski telovadnici. ♦

V boju za napredovanje!

Za nami je začetek tekmovanj v 1. slovenski futsal ligi do 13, 15 ter 18 let, v katerih nastopa Futsal klub Dobropolje. Pri starejših dveh skupinah imajo domači fantje še povsem realne možnosti za napredovanje med najboljše v Sloveniji.

Sezona je tako v polnem teku. V januarju in februarju bodo tako pred nami še številne tekme, ki bodo odločale o končnem uspehu naših mladih nogometašev. Vendar, že sam začetek nam je jasno pokazal, da smo enakovredni vsem slovenskim futsal klubom in se z lahkoto kosamo z najboljšimi v državi in to klub temu, da imamo treninge v premajhni dvorini in domače tekme igramo v sosednji občini. Vabljeni vsi še enkrat na našo klubsko spletno stran: www.futsalklub-dobropolje.com ali pa www.futsal.si, kjer si lahko pogledate tudi vse ostale zanimivosti v zvezi s klubom in tem športom. ♦

1. slovenska futsal liga U18

Pričetek sezone je bil izjemen, saj so fantje dosegli dve gladki zmagi v Ljubljani proti ekipama Extrema ter Viktorbita. Tudi nadaljevanje je bilo solidno in tako imajo fantje še vedno vse možnosti za napredovanje med najboljših osem. Trenutno v skupini B zasedajo tretje mesto s šestimi točkami zaostanka za drugim Extremom, ki pa ima kar štiri tekme več in devet točkami zaostanka za vodilno FC Litijo, ki ima tri tekme več.

1. slovenska futsal liga U15

Za nami sta šele uvoda dva turnirja. V štirih tekmah so fantje dosegli zmago, dva remija ter poraz in tako zasedajo drugo mesto v skupini. To tudi še vodi med najboljših šest v državi. Fantje imajo pred sabo sicer še številne tekme, ki bodo na koncu odločale o morebitnem uspehu ekipe.

1. slovenska futsal liga U13

Pri najmlajših tekmovalcih na državnem nivoju pa je ekipa Futsal kluba Dobropolje do sedaj zbrala štiri točke in trenutno zaseda peto mesto v prvenstvu, vendar ima dve tekmi več od ostalih sodelujočih.

1. MNZ Ljubljana liga U11 ter U9

Letos se prvič organizira tudi futsal tekmovanje pod okriljem Medobčinske nogometne zveze Ljubljana v tekmovanju do 11 ter 9 let. V obeh tekmovanjih Futsal klub Dobropolje nastopa s po dvema skupinama. Za nami je tudi že prvi turnir v obeh selekcijah, ki se je odvijal v telovadnici na Vidmu. Drugič bomo domače tekme organizirali v marcu.

AVTO ŠOLA
ZŠAM
Grosuplje

051 633 249
Dežurna številka 24 ur

AVTO ŠOLA V DOBROPOLJU

ZŠAM GROSUPLJE IMA ŽE NEKAJ ČASA ODPRTO
INFORMACIJSKO PISARNO TUDI PRI VAS NA VIDMU,
KI JE ZELO DOBRO OBISKANA

V informacijski pisarni ZŠAM je možno urejati vse v zvezi
s pridobitvijo vozniškega dovoljenja:

- prijava na tečaj cestno prometnih predpisov,
ki se pri vas začne **21. 2. 2011 ob 16. uri**;
- prijava na tečaj prve pomoči,
ki se pri vas začne **7. 3. 2011 ob 16. uri**;
- prijava na tečaj varno delo s traktorjem in traktorskimi
priključki, ki bo izveden **v marcu 2011 v Grosupljem**;
- dogovarjate se lahko za praktično vožnjo;
možen začetek vožnje tudi na Vidmu;
- plačujete lahko vse storitve.

Pisarna se nahaja na Vidmu v Jakličevem domu, 2. nadstropje.
Uradne ure so vsak ponedeljek in sredo od 16. do 17. ure.

E: avtosolagrosuplje&siol.net, www.zsam.avtosola.eu
041 726-324, 01 786-43-23, 051 633-249

Sudoku

Opis igre: Cilj igre sudoku je izpopolniti mrežo tako, da se v vsakem stolpcu, vrstici in malem kvadratu 3 x 3 le enkrat uporabi ena izmed danih rešitev. Nobena številka se torej v vrstici, stolpcu ali malem kvadratu ne sme pojaviti dvakrat. Pa veliko sreče pri reševanju!

	8							
6		4	2			1		7
9			7					3
		5						
	6		5	3				8
7		2		9		3		
					5			
4				7		6		5
			1				4	

NLB Skladi

Naložbene rešitve za dobre in slabe čase

Vabimo vas v NLB Poslovalnico Videm Dobropolje.

NLB Skladi
Vem rakač!

www.nlbskladi.si

080 22 86

Kotiček za sladokusce

Njami dvojno čokoladni cookiji

Sestavine:

15 dag temne čokolade
20 dag bele čokolade
18 dag mehkega masla
16 dag sladkorja
1 jajce
nastrgana lupinica 1 pomaranče
25 dag moko
1 žlička pecilnega praška
ščepec soli

Postopek:

Belo čokolado sesekljamo na poljubno velike koščke, temno čokolado pa raztopimo v kozici z žlico tople vode (le to raztopimo nad soparo). Stopljeno čokolado pustimo, da se nekoliko ohladi. Medtem penasto umešamo maslo s sladkorjem, jajcem in pomarančno lupinico. Zmešamo moko s pecilnim praškom in ščepecem soli in jo najprej le polovico vmešamo k maslu, dodamo pa še stopljeno temno čokolado. Za tem dodamo še preostalo moko in nasekljano belo čokolado. Velik, nizek pekač obložimo s peki papirjem ter nanj polagamo majhne kupčke, med katerimi naj bo nekaj centimetrov prostora, saj se med peko nekoliko razležejo. Pečico ogrejemo na 160 stopinj. Piškote pečemo približno 15 minut. Ko jih vzamemo iz pečice, so še nekoliko rahli, zato jih par minut pustimo in šele nato pobereemo iz pekača.

Pinkijeve dobrote

Piščanec s sirom

Sestavine

50 dag piščančjega mesa
žlica margarine
sol, poper
2 jajci
2 žlici smetane
4 žlice skute
10 dag nastrganega sira

Priprava

Piščančjemu mesu odstranimo kožico, potem pa meso narežemo na kocke. Popečemo jih na vroči maščobi, da porumenijo. Položimo jih v namaščeno jensko posodo. Do gladkega razmešamo smetano, vmešamo nastrgan sir, skuto, jajca in nekaj sesekljane peteršilja. Zmes solimo, malce popoprmo ter jo razporedimo po piščančjem mesu. Pečico segrejemo na 220°C in pečemo toliko časa, da se zmes lepo raztopi in nekoliko zapeče.

Življenjski slog

Vse več je okoljskih problemov, vse več je izumrtja živali, resnica je znana...

Temperatura ozračja in oceanov se bo zvišala. To je zelo velik problem, ki se ga žal ne zavedamo dovolj, vendar posledice bodo občutili naši potomci. Povprečna temperatura ozračja ob Zemljini površini se je v letih 1905 do 2005 povečala za 0,74 °C. Ocenjeno pa je, da se bo temperatura površja Zemlje povišala za 1,1 do 6,4 °C v 21. stoletju. Ogrevanje zemlje in višanje gladine morij naj bi se nadaljevalo še več kot tisoč let tudi, če se količina toplogrednih plinov ne bi povečevala v ozračju. Večina segrevanja povzročijo toplogredni plini, kot so ogljikov dioksid, metan in ozon ter učinek tople grede. Največ zaslug zaradi povišanja temperature ima človek, predvsem zaradi izpustov ogljikovega dioksida v ozračje. V dobi industrializacije se je učinek globalnega segrevanja močno povečal. Izgorevanje nafte, bencina in premoga so glavni vzroki onasneževanje narave.

POSLEDICE GLOBALNEGA SEGREVANJA:

- krčenje gozdnih površin
- taljenje ledenikov, ledu in zmanjšanje Antarktike in s tem ogrožanje in izumrtja marsikatere živalske vrste
- zmanjševanje in izginjanje otokov
- spremembe v padavinah zaradi globalnega segrevanja lahko povzročijo poplave in suše, povzročijo selitve in imajo negativen gospodarski vpliv, ki ima lahko usodne posledice na vse živalske vrste

Znanstveniki so prepričani, da bo v obdobju naslednjih 50 let zaradi globalnega segrevanja izumrla okoli četrtina vseh kopenskih živali in rastlin. Predvideli so, da bo do leta 2050, kljub morebitni srednji stopnji klimatskih sprememb iz Zemlje izginilo več kot milijon bioloških vrst. Kar med 15 in 37 odstotkov bioloških vrst bi eventualno lahko izumrlo.

KAJ NAREDITI?

Zanimivo je, kako se večina ljudi ukvarja s problematiko današnjega časa. Problemi in afere, ki se zgodijo danes, so pomembnejše kot onesneževanje okolja. Ne zanima nas, koliko živalskih vrst je zaradi onesneževanja okolja ogroženih in kakšne posledice bodo nosili naši potomci. Žal se tega ne zavedamo. A vseeno lahko že sedaj sami zmanjšamo učinek globalnega segrevanja. Potrebno je zmanjšati porabo fosilnih goriv in izpuste ogljikovega dioksida v ozračje. Z energijo je potrebno ravnati racionalno in poiškati nove energetske vire. Uporabljajte varčne žarnice in uporabite recikliran papir. Kupujte izdelke z manj embalaže in ločujte odpadke. Hodite peš in uporabljajte javni transport. Lahko pa okoljsko ozaveščate sebe in druge.

Alenka Bajrami

*Ni smrt tisto, kar nas loči
in življenje ni, kar druží nas.
So vezi močnejše, brez pomena
zanje so razdalje, kraj in čas.*

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega očeta, deda, pradedá, brata
in strica

ANTONA HROVAT

iz Kompolj
(12.03.1925 – 15.12.2010)

Se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, vaščanom
in prijateljem, ki ste ga obiskovali in mu krajšali
dneve. Zahvaljujemo se osebju Zavoda Sv. Terezije in
dr. Mariču, ki ste mu pomagali po svojih najboljših
močeh. Hvala gospodu župniku za obiske in lep
poslovilni obred, moškemu pevskeemu zboru,
trobentaču in Cvetličarni Lilija za organizacijo
pogreba.

Iskrena hvala vsem, ki ste darovali cvetje, sveče in
svete maše.

Hvala tudi vsem, ki ste ga kropili, se od njega poslovili
in nam izrekli sožalja.

Vsi njegovi

V spomin Tonetu Hrenu

V četrtek, dne 20. 1. 2011, smo pokopali
Toneta Hrena (Povliščev Tone) iz Podgorice,
drugače živečega v Ljubljani. Bil je eden od
nas, starejših Podgoričanov, po izobrazbi
diplomiran ekonomist. V spominu je ostal
kot sponzor bronastega kipa v Jakličevem
domu - Frana Jakliča, pa tudi sicer smo se
kljub razdalji občasno srečevali v
Dobrepolju. Bil je eden od nekdanjih
študentov Podgoričanov in Videmca -
Prelesnika Toneta, ki smo se uprli
komunizmu, doma in povsod drugod, koder
smo živeli. Bronasti kip Frana Jakliča že
nekaj let stoji na posebnem portalu v glavni
dvorani Jakličevega doma.

France Nučič, dipl. pravnik

CENTER USTNE HIGIENE

Zobozdravstvo, ustna higiena, parodontologija, protetika, estetsko zobozdravstvo.

ZDRAVLJENJE ZOB IN BOLEZNI OBZOBNIH TKIV

Cikava 38 A, 1290 Grosuplje,
gsm: 051 797 797, t: 01 7865 424,
e: info@center-ustne-higiene.si

www.center-ustne-higiene.si

Novo leto in novi začetki ... ... skupaj z LONom

LONovi stanovanjski krediti

- **ugodne** obrestne mere,
- **nizki** stroški odobritve
- **daljša** ročnost

Potrošniški krediti

S potrošniškimi krediti do dodatnih sredstev na **hiter** in **enostaven** način. Sedaj še **ugodnejše**.

LONove depozitne akcije

- najboljša obrestna mera
– **do 5,00 %**

Vabljeni v našo poslovalnico v Grosupljem.

Poslovna enota **GROSUPLJE**, Kolodvorska 3, T: 01 781 01 30

www.lon.si

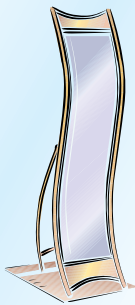
HRANILNICA LON
Bančništvo na ljubeznivi Oseben Način

STEKLARSTVO HREN

Peter Hren s.p., Gradež 14, 1311 Turjak, GSM: 031/356 668

Storitve:

- Brušenje stekla
- Fazetiranje stekla in ogledal
- Peskanje stekla
- Izdelava izolacijskega termopan stekla
- Kaljeno steklo
- Tuš kabine (po meri, s tesnili)
- Ogledala
- Kopelit steklo za delavnice
- Izdelava taljenega stekla z vzorci (fusing tehnika)
- Montaža vsega navedenega
- Ostale steklarske storitve
- Intervencija 24 ur na dan

Turistično društvo Dobropolje

bo v mesecu marcu in aprilu organiziralo

izobraževanje za lokalne turistične vodnike

Izobraževanje bo potekalo pod strokovnim vodstvom g. Edija Zgonca, v Jakličevem domu in na terenu.

Vse zainteresirane vabimo, da se prijavijo na telefonsko številko 041 96 28 23, elektronski naslov td.dobropolje@gmail.com ali se oglasijo v TIC-u vsako soboto med 10. in 12. uro.

Prijave zbiramo do 28. februarja. Vabljeni!

PRIBA ŠTEFANC & CO., d.n.o.

NORO DOBRE CENE PREPRIČAJTE SE SAMI!

PRODAJNO RAZSTAVNI SALON

C. Ljubljanske brigade 23A, 1000 Ljubljana

gsm: 041/402 780, 041/449 334, tel: 01/510 55 30,

fax: 01/510 55 31, e-mail: priba@amis.net, del. čas: pon - pet, 8h - 12h, 14h - 17h

Ustanovitelj glasila je **Občina Dobropolje**. Naslov uredništva: Videm 35, 1312 Videm-Dobropolje.

Odgovorna urednica: **Mojca Pugelj**. E-pošta: nas-kraj@dobropolje.si, informacije po telefonu 031 301 057.

Tisk in oblikovanje: Aurorafograf d. o. o. Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1300 izvodov.